Всесоюзная библиотека [illegible]

Пролетарыі ўсіх краін, єднайцеся!

Комуністычная Партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і Мінскага Абкома КП(б)Б

№ 169 (6748) | 23 ліпеня 1940 г., аўторак | ЦАНА 10 КАП.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

Узнагароджанне работнікаў лёгкай прамысловасці.
Паведамленне Наркамфіна СССР.
Дэкларацыя Латвійскага Сейма аб дзяржаўнай уладзе ў Латвіі.
Дэкларацыя Латвійскага Сейма аб уступленні Латвіі ў састаў СССР.
Дэкларацыя Літоўскага Сейма аб дзяржаўнай уладзе ў Літве.
Дэкларацыя Літоўскага Сейма аб уступленні Літвы ў састаў СССР.
Дэкларацыя Эстонскай Дзяржаўнай Думы аб дзяржаўнай уладзе ў Эстоніі.
ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ:
Нарада інструктараў гаркомаў і райкомаў партыі.
Е. Уздзенскі — Несці ў масы большэвіцкае слова.
Да ўсіх рабочых, работніц, інжынераў, тэхнікаў і служачых соцыялістычнай прамысловасці і транспарта. (Зварот гарнякоў шахты Цэнтральная-Ірміно імені Сталіна трэста «Сергоуголь»).
Святкаванне другога Усесаюзнага дня фізкультурніка ў БССР.
АРТЫКУЛЫ:
А. Бялевіч, П. Старавыбарны — на землі пладародныя.
Я. Кейлін — Больш увагі развіццю аўтамабільнага транспарта.
М. Нэлен — Фарсіраваць вывазку торфу.
Н. Чайка — Па Беларусі на веласіпедах. (Падарожныя заметкі).
ЗА РУБЯЖОМ:
Новае назначэнне ў англійскай арміі.
Новы дэкрэт французскага ўрада.

НАПЯРЭДАДНІ ПРЫЁМНЫХ ІСПЫТАЎ У ВНУ

1 жніўня пачынаюцца прыёмныя іспыты ў вышэйшыя навучальныя ўстановы БССР. Тысячы юнакоў і дзяўчат, скончыўшых сярэднія школы, запоўняць аўдыторыі ВНУ з тым, каб, здаўшы іспыты, прадаўжаць вучобу, рыхтаваць з сябе высокакваліфіцыраваных спецыялістаў, вельмі патрэбных нашаму соцыялістычнаму будаўніцтву.

Прыёмныя іспыты — выключна важны перыяд у гадавой рабоце кожнай вышэйшай навучальнай установы. Ад таго, наколькі сур'ёзна арганізаван новы набор студэнтаў, як падрыхтован той ці іншы інстытут да прыёмных іспытаў і ад ходу саміх іспытаў, у вялікай меры будзе залежаць работа ВНУ на працягу ўсяго вучэбнага года.

З года ў год у нашых ВНУ расце кантынгент навучаючыхся. Толькі па БДУ і інстытутах сістэмы Наркамасветы БССР у гэтым годзе колькасць прынятых на першыя курсы складзе 3.420 чалавек. Не меншую лічбу дасць і агульная сума прынятых на першыя курсы Мінскага політэхнічнага, Віцебскага ветэрынарнага, Гомельскага лесатэхнічнага, Горацкага сельскагаспадарчага, медыцынскіх і іншых інстытутаў БССР.

У тых ВНУ, якія яшчэ з вясны пачалі рыхтавацца да новага прыёму, зараз адчуваюцца станоўчыя вынікі праробленай работы. Так, у Беларускім дзяржаўным універсітэце на 300 месц паступіла ўжо 460 заяў. Перш за ўсё гэта рэзультат шырокай масава-растлумачальнай работы, праведзенай універсітэтам сярод выпускнікоў сярэдніх школ. Жывая сувязь прафесарска-выкладчыцкага персанала універсітэта са школамі, выезды ў раёны, шматлікія выступленні на вечарах і сходах выпускнікоў дзесятых класаў спрыялі таму, што ва універсітэт зараз ідзе моладзь, цвёрда выбраўшая сваю прафесію, добра знаёмая з яе перспектывамі.

Такую-ж работу правёў і Мінскі медыцынскі інстытут. Акрамя выезду ў школы прафесарска-выкладчыцкага персанала і масава-растлумачальнай работы, якую правялі на месцах студэнты-практыканты, інстытут своечасова разаслаў па школах даведачнікі і падрабязныя афішы. У выніку наплыў жадаючых паступіць у інстытут вельмі вялікі—на 500 месц паступіла звыш 900 заяў. 70 проц. падаўшых заявы складаюць комсамольцы.

Але далёка не ўсе вышэйшыя навучальныя ўстановы забяспечылі арганізаваны набор новых студэнтаў. Там, дзе справа з наборам была пушчана на самацёк, дзе кіраўнікі інстытутаў усю работу па набору звялі да змяшчэння ў газетах аб'яў аб прыёме, там заўважаецца недастатковы прыток заяў.

У Мінскі педагагічны інстытут імені Горкага на 360 месц паступіла такая-ж колькасць заяў. Прычым гэтыя заявы разглядаюцца камісіяй па набору вельмі марудна. Многа паступаючых незнаёмы з правіламі прыёму.

Значна горшае становішча ў інстытуце народна-гаспадарчага ўліку імені Куйбышава. Тут на 100 месц падана ўсяго толькі каля 70 заяў, прычым у гэтую колькасць уваходзяць 31 заява выпускнікоў падрыхтоўчых курсаў, існаваўшых пры інстытуце. [illegible]

Незадавальняюча ідзе набор студэнтаў у Віцебскім і Магілёўскім педагагічных інстытутах.

Час, які астаўся да пачатку іспытаў, павінен быць скарыстан для неадкладнага выпраўлення прабелаў і недахопаў, дапушчаных некаторымі інстытутамі ў арганізацыі новага набору. Трэба шырока раз'ясніць нядаўна апублікаваныя Камітэтам па справах вышэйшай школы пры СНК СССР новыя правілы прыёму ў ВНУ, згодна якіх значна скарочана колькасць прыёмных іспытаў.

У саміх інстытутах не павінна быць ніякай блытаніны і маруднасці ў разглядзе заяў паступаючых. Новае папаўненне павінна сустрэць у ВНУ цёплыя і клапатлівыя адносіны.

Другім важнейшым пытаннем падрыхтоўкі да прыёмных іспытаў, як і наогул да новага вучэбнага года, з'яўляецца ўпарадкаванне матэрыяльнай і вучэбнай базы ў кожнай ВНУ, стварэнне добрых бытавых умоў для новага набору. Трэба прама сказаць, што ў гэтай галіне ў значнай частцы нашых ВНУ справа абстаіць вельмі нездавальняюча.

Ужо колькі год будуецца новы корпус для Гомельскага педагагічнага інстытута. Будаўніцтва пераносіцца з аднаго года на другі, а інстытут тым часам месціцца ў непрыстасаваным памяшканні. Калі будаўнічае ўпраўленне Наркамасветы БССР не прыме неадкладна дзейсных мер, дык будаўніцтва будзе не закончана і ў гэтым годзе.

Трэба неадкладна вырашыць пытанне з вучэбным памяшканнем для Мінскага педагагічнага інстытута імені Горкага, які раскідан зараз у некалькіх будынках.

У многіх інстытутах дрэннае становішча з студэнцкімі інтэрнатамі. У інтэрнатах БДУ нехапае месц больш чым на палавіну новага прыёму. Амаль зусім няма месц для новых студэнтаў у інтэрнатах Віцебскага і Гомельскага педагагічных інстытутаў і ў радзе настаўніцкіх інстытутаў. Гэта пытанне павінна быць вырашана ў найкарацейшы тэрмін. Усямерную дапамогу інстытутам павінны аказаць мясцовыя гарадскія советы.

Трэба памятаць, што ад парадку ў інтэрнатах, ад работы студэнцкіх сталовых, ад умоў, якія створаны студэнтам у тым ці іншым інстытуце, у значнай меры залежыць поспех вучобы студэнтаў, работа ўсёй навучальнай установы.

Падрыхтоўка ВНУ да новага вучэбнага года заключае ў сябе і цэлы комплекс іншых пытанняў. Своечасовае забеспячэнне прафесарска-выкладчыцкім персаналам, забеспячэнне падручнікамі, абсталяванне лабараторый і кабінетаў—усё гэта пытанні, да якіх зараз павінна быць прыкавана ўвага кіраўнікоў і партыйных арганізацый вышэйшых навучальных устаноў.

Партыя і ўрад праяўляюць вялікія клопаты аб вышэйшай школе. Штогод расце колькасць навучаючыхся ў ВНУ, растуць асігнаванні на вышэйшую школу, паляпшаюцца матэрыяльна-бытавыя ўмовы студэнтаў і прафесарска-выкладчыцкага персаналу. [illegible]

УЗНАГАРОДЖАННЕ РАБОТНІКАЎ ЛЁГКАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета Саюза ССР за перавыкананне плана 1939 года, паспяховую работу і праяўленую ініцыятыву ў справе выканання спецыяльных заказаў Урада ўзнагароджаны работнікі лёгкай прамысловасці — ордэнам Леніна 34 чалавекі, ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга — 114 чалавек, ордэнам «Знак почета» — 197 чалавек, медалём «За трудовую доблесць» — 234 чалавекі і медалём «За трудовое отличие» — 269 чалавек.

Сярод работнікаў лёгкай прамысловасці БССР узнагароджаны:

Ордэнам Леніна:

Акулёнак Анна Іосіфаўна — інструктар стаханаўскіх метадаў работы швейнай фабрыкі імені Валадарскага, г. Магілёў.

Барысевіч Уладзімір Хрыстафоравіч — шліфоўшчык шклозавода імені Ільіча Быхаўскага раёна.

Захараў Іван Антонавіч — намеснік старшыні СНК БССР.

Камянецкі Давід Лазаравіч — вынаходца, майстар цэха скурзавода імені Сталіна, г. Магілёў.

Падсючонак Тэкля Канстанцінаўна — кецельшчыца чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга:

Асяроўская Ніна Уладзіміраўна — матарыстка швейнай фабрыкі «Кастрычнік», г. Мінск.

Блюмін Лейба Алтэравіч — аддзелачнік скурзавода імені Сталіна, г. Магілёў.

Башкіраў Сцяпан Філіпавіч — стаханавец шклозавода імені Дзержынскага, г. Нова-Барысаў.

Грышчаеў Пётр Захаравіч — зменны майстар абутковай фабрыкі «Праца», г. Гомель.

Ганчарык Мар'яся Флораўна — закройшчыца скургалантарэйнай фабрыкі імені Куйбышэва, г. Мінск.

Забалотнікаў Іван Васільевіч — вынаходца, галоўны механік шклозавода імені Дзержынскага, г. Нова-Барысаў.

Курган Ісаак Маркавіч — Народны Камісар лёгкай прамысловасці БССР.

Потапін Васілій Іванавіч — зольшчык скурзавода «Большэвік», г. Мінск.

Рубінчык Зорах Гільевіч — дырэктар абутковай фабрыкі «Праца», г. Гомель.

Рутман Рахміл Шлёмавіч — уцюжчык швейнай фабрыкі «Комінтэрн», г. Гомель.

Салапаева Вера Андрэеўна—швейніца чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Хмялёва Елена Несцераўна — чулочніца чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Чаркасава Вера Анісімаўна — кецельшчыца чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені 8 сакавіка, г. Гомель.

Пучкова Ольга Антонаўна — вязальшчыца чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Цялова Марыя Фёдараўна — намеснік Народнага Камісара лёгкай прамысловасці БССР.

Тараканава Еўгенія Аляксандраўна — матарыстка швейнай фабрыкі імені Крупскай, г. Мінск.

Ханіна Еўгенія Саламонаўна — дырэктар чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Шапіра Хаім Залманавіч — дырэктар чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені Клары Цэткін, г. Віцебск.

Ордэнам „Знак почета“:

Астаф'еў Іван Міхайлавіч — былы кіраўнік Белскурабуттрэста — цяпер намеснік Народнага Камісара лёгкай прамысловасці БССР.

Блюмкін Давід-Леў Тэгелевіч — тэхнарук шчаціннай фабрыкі, г. Гомель.

Варнін Юда Моўшавіч — дырэктар швейнай фабрыкі «Профінтэрн», г. Віцебск.

Гершман Дора Вульфаўна — матарыстка швейнай фабрыкі імені Дзержынскага, г. Бабруйск.

Галадзец Тамара Якаўлеўна — матарыстка швейнай фабрыкі «Кастрычнік», г. Мінск.

Гелер Этта Абрамаўна — матарыстка швейнай фабрыкі імені Валадарскага, г. Магілёў.

Галынчык Іван Нікіціч — галоўны інжынер чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Зеленка Аляксандра Аляксандраўна — дырэктар швейнай фабрыкі імені 8-га сакавіка, г. Мінск.

Забароўскі Віктар Іосіфавіч — слесар шчаціна-шчотачнага камбіната, г. Віцебск.

Крывіцкі Самуіл Аронавіч — дырэктар скурзавода імені Еўсцігнеева, г. Віцебск.

Каганаў Ліпа Залманавіч — дырэктар швейнай фабрыкі «Кастрычнік», г. Мінск.

Кобыш Павел Савельевіч — абцяжчык абутковай фабрыкі «Праца», г. Гомель.

Камароўская Ніна Маркаўна — кецельшчыца чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Лісбанава Рыва-Лея Ерухімаўна—матарыстка швейнай фабрыкі «Профінтэрн», г. Віцебск.

Пінус Леў Іосіфавіч — дырэктар скургалантарэйнай фабрыкі імені Куйбышэва, г. Мінск.

Медаллю „За трудовую доблесть“

Бяляева Елена Паўлаўна—многастаночніца фабрыкі імені Клары Цэткін, г. Віцебск.

Кандрацюк Ольга Паўлаўна — начальнік цэха скургалантарэйнай фабрыкі імені Куйбышэва.

Разоўскі Майсей Гендэлевіч — начальнік мобаддзела НКЛП БССР.

Смулакоўская Рыва Абрамаўна — начальнік швейна-бялізнавага цэха чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Медаллю „За трудовое отличие“

Амромін Наум Якаўлевіч — дырэктар чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені 8 сакавіка, г. Гомель.

Батукоў Трафім Іванавіч — дырэктар шклозавода «Кастрычнік», ст. Свіслач.

Валчагурскі Залман Нотавіч — кіраўнік канторы Белшвейснабзбыта.

Гарэлік Мордух Іосіфавіч — начальнік Аддзела падрыхтоўкі, учоту і размеркавання кадраў НКЛП БССР.

Гутман Юда Залманавіч — начальнік цэха швейнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі», г. Віцебск.

Грахольская Ефрасінія Іванаўна—матарыстка швейнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі», г. Віцебск.

Дворкін Уладзімір Грыгор'евіч — начальнік фарбавальнага цэха чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені КІМ.

Краснабаева Екацярына Іванаўна—трыкатажніца чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені Клары Цэткін, г. Віцебск.

Кулік Екацярына Сямёнаўна — матарыстка швейнай фабрыкі імені Дзержынскага, г. Бабруйск.

Кунін Ісаак Майсеевіч—загадчык Промаддзела ЦК КП(б)Б.

Корсік Ніна Міхайлаўна — ткачыха шчотачнай фабрыкі імені Крупскай, г. Мінск.

Лектарава Ефрасінія Дзмітрыеўна—матарыстка швейнай фабрыкі «Профінтэрн», г. Віцебск.

Мітаўская Елена Паўлаўна — насадчыца трыкатажнай фабрыкі імені Клары Цэткін, г. Віцебск.

Маршак Мордух Уравіч — старшыня ЦП саюза рабочых швейнай прамысловасці.

Малінковіч Ізраіль Веніямінавіч — начальнік Аддзела матэрыяльных фондаў НКЛП БССР.

Маркус Францыска Антонаўна — намазчыца наскоў абутковай фабрыкі імені Кагановіча, г. Мінск.

Мацэнка Марыя Ільінічна — сакратар партбюро швейнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі», г. Віцебск.

Ніхамкін Барыс Бенцыянавіч — начальнік Упраўлення шчаціна-шчотачнай прамысловасці НКЛП БССР.

Нарэвіч Надзежда Іванаўна — устаўшчыца блочак абутковай фабрыкі імені Кагановіча, г. Мінск.

Нірман Фаня Барысаўна — матарыстка швейнай фабрыкі «Профінтэрн», г. Віцебск.

Аўчыннікаў Сямён Філіпавіч — начальнік аддзелачнага цэха скурзавода імені Сталіна, г. Магілёў.

Одэрзух Меер Пейсахавіч — абцяжчык абутковай фабрыкі імені Кагановіча, г. Мінск.

Перэштэйн Вульф Ізраілевіч — рэзервіст швейнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі», г. Віцебск.

Рубін Марк Іванавіч — матарыст швейнай фабрыкі «Кастрычнік», г. Мінск.

Сандрова Іда Хаімаўна — загатоўшчыца абутковай фабрыкі «Чырвоны Кастрычнік», г. Віцебск.

Тарлоўская Анастасія Міхайлаўна—аператар шклозавода «Пролетарый», г. Мінск.

Тараховіч Іван Майсеевіч—майстар-прэсаўшчык шклозавода «Кастрычнік», ст. Свіслач.

Шыфрын Майсей Самуілавіч — абмелаўшчык швейнай фабрыкі «Комінтэрн», г. Гомель.

Шіркава Марыя Ефімаўна — матарыстка шорна-сядзельнай фабрыкі, г. Магілёў.

У ІЛЬНАВОДАЎ ТАЛАЧЫНСКАГА РАЁНА

ТАЛАЧЫН. У раёне выбарачным парадкам пачалося церабленне ільну. У бліжэйшыя дні на калгасных палях пачнецца масавая ўборка. Сёлета ільнаводы раёна чакаюць атрымаць багаты ўраджай. Барацьба за гэта вядзецца з першых дзён вясенне-палявых работ. Паміж калгасамі, брыгадамі і звеннямі ранняй вясной былі заключаны соцдагаворы. У спаборніцтве за высокі ўраджай ільну ўдзельнічаюць 1.015 звенняў.

Спаборніцтва дае добрыя рэзультаты. Сяўба ільну на плошчы 1025 гектараў праведзена ў раннія і сціслыя тэрміны. Увесь лён пасеян на добра ўгноенай глебе і высокаякасным насеннем. Калгасы правялі двухразовую праполку і падкормку пасеваў.

Зараз ва ўсіх калгасах праведзена ўзаемаправерка выканання ўзятых соцабавязацельстваў. Выяўлены перадавікі соцспаборніцтва. Калгаснікі сельгасарцелі «Пуцілавец» чакаюць атрымаць сёлета па 5,5—6 цэнтнераў ільноваласна з гектара. 8 пастаянных звенняў гэтага калгаса паўсядзённа клапоцяцца аб пасевах. Лён своечасова прапалат, праведзена падкормка.

Тры МТС раёна сустракаюць уборку ільну поўнасцю падрыхтаванымі. Усе ільноцерабілкі адрамантаваны. Большая частка з іх знаходзіцца ў калгасах і гатова прыступіць да работы. (БЕЛТА).

Жнуць жыта

БАБРУЙСК, 22 ліпеня. (Кар. «Звязды»). Старшыня калгаса імені Калініна, Рымавецкага сельсовета, тав. Сцепановіч у нядзелю аб'ехаў пасевы жыта. На ўзгорку ён спыніўся, сарваў некалькі каласкоў, выцер іх на руку і, прабуючы зярно на зубы, рашыў: пара жаць.

Назаўтра выйшлі на поле жнеі і пачалі ўборку выбарачным парадкам.

Камлістыя галовы бабак вырастаюць на палях калгасаў «Чырвоны Кастрычнік», «Праўда», «Новае жыццё», Брожыцкага сельсовета.

У калгасе імені Будзённага, Лошаўскага сельсовета, зжата 16 гектараў.

Жыта паспела. Пачынаецца масавая ўборка.

ПАДРЫХТОЎКА ДА ПРЫЁМКІ ЗБОЖЖА НОВАГА УРАДЖАЮ

У радзе раёнаў і абласцей рэспублікі разгарнулася масавая ўборка зернавых. Пачаўся абмалот і здача зярна дзяржаве ў лік абавязковых паставак. Перад сістэмай Заготзярно стаіць пачэсная і адказнейшая задача — арганізаваць чоткую і бесперабойную прыёмку збожжа і высокаякасна яго захаваць.

—Сістэма Заготзярно ў гэтым годзе падрыхтавалася да прыёмкі новага ўраджаю значна лепш, чым летась,—гаворыць кіраўнік Беларускай канторы Заготзярно т. Сінічкін.—Па ўсходніх абласцях поўнасцю закончан рамонт і падрыхтоўка складаў для прыёмкі зярна новага ўраджаю. Пабудаваны і ўступілі ў эксплаатацыю 12 новых складаў.

Тэхнічная база сістэмы Заготзярно папоўнілася новым абсталяваннем. Устаноўлена 30 транспарцёраў, 14 самападавальнікаў, 9 механізіраваных пунктаў па ачыстцы зярна. Поўнасцю механізіраван гомельскі склад Заготзярно. Набыта новае вагавае абсталяванне і праведзен рамонт старога. Пры ўсіх пунктах абсталяваны лабараторыі.

Вялікая работа праароблена ў заходніх абласцях рэспублікі. Тут пераабсталявана 375 складаў на 61 тыс. тон зярна. Будуюцца 45 новых складаў на 80 тыс. тон. У Брэсцкай вобласці амаль закончана будаўніцтва новых складаў.

Выключная ўвага была ўдзелена пытанню падрыхтоўкі кадраў. Праведзены курсы лабарантаў, тэхнарукаў, таксіроўшчыкаў, прыёмшчыкаў і бухгалтараў на 1200 чал. Скончыўшыя курсы размеркаваны па прыёмачных пунктах і прыступілі да работы.

Праяўлены вялікія клопаты аб культурна-бытавым абслугоўванні здатчыкаў збожжа. Пры пунктах прыёмкі зярна арганізаваны чытальні, якія забяспечаны газетамі і журналамі. Райкомы партыі вылучылі агітатараў, якія будуць праводзіць сістэматычную агітацыйна-масавую работу сярод здатчыкаў зярна. Будуць працаваць ларкі. Пры 50 пунктах арганізаваны чайныя і сталовыя. Большасць пунктаў усходніх абласцей радыёфіцыравана. (БЕЛТА).

Паведамленне Наркамфіна СССР

Падпіска на пазыку Трэцяй пяцігодкі (выпуск трэцяга года) на 20 ліпеня 1940 года дасягнула 9 мільярдаў 310 мільёнаў 839 тысяч рублёў, г. зн. перавысіла ўстаноўленую суму пазыкі на 1 мільярд 310 мільёнаў 839 тысяч рублёў.

Далейшая падпіска на пазыку Трэцяй пяцігодкі (выпуск трэцяга года) з 21 ліпеня 1940 года паўсюдна спыняецца.

ЧЫРВОНЫ АБОЗ СА ЗБОЖЖАМ НОВАГА ЎРАДЖАЮ

22 ліпеня ў Беласток прыбыў першы чырвоны абоз з хлебам новага ўраджаю. Пачаў хлебаздачу першым у Забудоўскім раёне калгас імені Сталіна.

[illegible] суправаджаць абоз — гэта пачэснае [illegible] ўсімі калгаснікамі. Аднагалосна прадстаўнікамі [illegible] старэйшы калгаснік, дэпутат Вярхоўнага Совета БССР Будакі Маланія і стаханаўцы: Нікалай Сердзіс, Паўлу Бойка і Юльян Бароўскі. [illegible] прывезлі жыта на [illegible].

Калгас імені Сталіна здымае высокі ўраджай жыта, які дасягнуў да 100 пудоў з гектара. На агульным сходзе калгаснікі аднагалосна рашылі [illegible] ўборку да [illegible]. За [illegible] дзён [illegible] закончыць здачу хлеба дзяржаве.

Адначасова ў калгасе пачалася выдача калгаснікам хлеба авансам у лік працадзён.

БЕЛАСТОК (па тэлеграфу ад наш. кар.).

Першыя цэнтнеры збожжа — дзяржаве

КАМАРЫН. Ва ўсіх калгасах раёна разгарнулася масавая ўборка зерневых. На ўборцы працуюць 6 камбайнаў [illegible] МТС. Ужо ўбрана каля 600 гектараў азімых і ячменю.

Перадавыя калгасы раёна разам з уборкай арганізавалі вывазку збожжа.

22 ліпеня калгасы «Новае жыццё» і «Дняпроўскі рабочы» адвезлі на хлебапрыёмны пункт 45 цэнтнераў высокаякаснага збожжа новага ўраджаю ў лік абавязковых паставак 1940 г.

Масавая малацьба зерневых пачынаецца [illegible]. (БЕЛТА).

ПАВЕДАМЛЕННЕ

25 ліпеня, у 7 гадзін вечара, у памяшканні Дома партасветы (вялікі зал) адбудзецца пленум Мінскага гарадскога камітэта КП(б)Б.

Мінгарком КП(б)Б.

Уборка ўраджаю ў калгасе імені 17-га верасня, Стаўбцоўскага раёна, Баранавіцкай вобласці. На пярэднім плане комсамолка Ольга Мазалеўская.

Фото Я. Салавейчыка.

Дэкларацыя Латвійскага Сейма
аб дзяржаўнай уладзе ў Латвіі
Прынята аднагалосна на пасяджэнні 21 ліпеня 1940 г.

РЫГА, 21 ліпеня. (ТАСС). Сёння на пасяджэнні Сейма Латвіі была аднагалосна зацверджана наступная дэкларацыя аб дзяржаўнай уладзе ў Латвіі.

«На працягу многіх год латвійскі народ цярпеў пад цяжкім гнётам рэакцыйнага рэжыма, які завёў краіну ў тупік як у галіне ўнутранай, так і знешняй палітыкі. Беспрацоўе, голад і галеча былі адзіным уздзелам працоўных горада і вёскі Латвіі. Законныя інтарэсы і патрэбы латвійскага працоўнага народа прыносіліся ў афяру карыслівым інтарэсам кучкі эксплаататараў — капіталістаў і буйных зямельных уласнікаў, запраўляўшых Латвіяй. Прыкрываючыся абманнымі і крывадушнымі словамі аб роўнасці ўсіх грамадзян, свабодзе і справядлівасці, правячая кліка трымала народ у цісках сваволля. Латвійская дзяржава была турмой народаў. У Латвіі панавалі шавінізм і нацыянальная няроўнасць. Працоўныя масы былі пазбаўлены сваіх палітычных, профсаюзных і культурных арганізацый. Свабоднае слова і свабодная мысль бязлітасна падаўляліся.

Варожай і гібельнай была для латвійскага народа знешняя палітыка старога ўрада. У той час, як жыццёвыя інтарэсы латвійскага народа патрабавалі дружбы і цяснейшага саюза з Совецкім Саюзам, правячая кліка на шкоду народу праводзіла варожую ў адносінах да СССР палітыку, ператвараючы тэрыторыю нашай краіны ў плацдарм рыхтаваўшагася на СССР нападу.

Правакатары вайны, знаходзіўшыяся ва ўладзе, гандлявалі свабодай і незалежнасцю нашага народа і ставілі пад прамую пагрозу безапаснасць, мір і недатыкальнасць Латвіі. Латвійскі народ прагнаў ненавісны ўрад і стварыў новы ўрад, які адпавядае інтарэсам працоўнага народа.

Прайшоўшыя 14 і 15 ліпеня выбары ў Сейм з'явіліся таржаством саюза рабочага класа, сялянства і працоўнай інтэлігенцыі. Платформа групы «Саюз працоўнага народа Латвіі» згуртавала ўадзіна пераважную большасць латвійскага народа, усіх чэсных патрыётаў нашай радзімы. Выбарчая перамога групы «Саюз працоўнага народа Латвіі» знамянуе сабой гістарычны паварот у жыцці Латвіі, які заключаецца ў тым, што латвійскі народ выразіў сваю волю назаўсёды пакончыць з палітычным панаваннем эксплаататараў, узяць лёс краіны ў свае рукі і ўстанавіць сапраўды народную ўладу.

Новы Сейм, будучы адзіным поўнапраўным выразіцелем волі латвійскага народа, у заканадаўчым парадку замацаваў перамогу працоўнага народа і лічыць сваім асноўным абавязкам вырашыць пытанне аб характары дзяржаўнай улады ў Латвіі. Вырашаючы пытанне аб характары дзяржаўнай улады, мы накіроўваем свае позіркі да гістарычнага вопыту і вялікага прыкладу дружаственных нам народаў Совецкага Саюза. Вялікі гістарычны вопыт народаў Совецкага Саюза вучыць, што толькі совецкая ўлада з'яўляецца сапраўдным выразіцелем і абаронцам інтарэсаў працоўных, з'яўляецца сапраўды народнай уладай, пры якой краінай кіруе сам народ без памешчыкаў і капіталістаў. Як паказвае вопыт капіталістычных краін, у тым ліку і горкі вопыт нашага жыцця ў буржуазнай Латвіі, усякая іншая ўлада з'яўляецца нічым не прыкрытым, або прыкрытым у мэтах ашукання народа лозунгам свабоды і роўнасці, панаваннем і бязмежным сваволлем кучкі эксплаататараў над велізарнай большасцю народа.

У СССР назаўсёды знішчана эксплаатацыя чалавека чалавекам. За кожным працоўным СССР забяспечана права на працу, права на адпачынак, права на асвету, права на матэрыяльнае забеспячэнне ў старасці. Толькі совецкая ўлада — самая дэмакратычная дзяржаўная ўлада, забяспечваючая працоўнаму народу сапраўдны ўдзел у кіраванні дзяржавай, у пабудове свайго свабоднага і шчаслівага жыцця. Толькі совецкая ўлада стварае ўмовы для росквіту народных талентаў, умовы вылучэння з народа кіраўнікоў і арганізатараў розных галін дзяржаўнага, гаспадарчага і грамадскага жыцця. У Саюзе Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік назаўсёды знішчаны нацыянальны гнёт і нацыянальная няроўнасць. Усе народы СССР зліліся ў адзіную дружную сям'ю. У СССР з нябачанай сілай квітнее нацыянальная культура ўсіх народаў.

Прыклад Совецкага Саюза паказвае, што толькі совецкая ўлада можа забяспечыць мір, работу, хлеб і свабоду працоўным горада і вёскі Латвіі, пазбавіць народ ад эксплаатацыі, галечы і бяспраўя. Толькі совецкая ўлада забяспечыць нам палітычны, гаспадарчы і культурны росквіт. Толькі совецкая ўлада можа забяспечыць і сапраўды поўнасцю забяспечыць свабоднае і нацыянальнае развіццё Латвіі, магутны ўздым і росквіт нацыянальнай культуры, навукі і мастацтва Латвіі і свабоднае і магутнае развіццё ўсіх творчых сіл латвійскага народа.

Выражаючы волю ўсяго свабоднага працоўнага народа Латвіі, Сейм урачыста аглашае ўстанаўленне совецкай улады на ўсёй тэрыторыі Латвіі. Латвія аб'яўляецца Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікай. Ад гэтага часу ўся ўлада ў Латвійскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспубліцы належыць працоўным горада і вёскі ў асобе Советаў дэпутатаў працоўных.

Сейм цвёрда ўпэўнен, што ўсё насельніцтва Латвіі згуртуецца вакол совецкай улады для поўнай перамогі народнай справы, росквіту дабрабыту Латвіі, яе гаспадаркі і культуры, свабоды і шчасця нашага народа.

Няхай жыве Латвійская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка!

Няхай жывуць Советы дэпутатаў працоўных!

Няхай жыве Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік—бацькаўшчына працоўных усяго свету!».

Дэкларацыя Літоўскага Сейма
аб дзяржаўнай уладзе ў Літве
Прынята аднагалосна на пасяджэнні 21 ліпеня 1940 г.

КАУНАС, 21 ліпеня. (ТАСС). Сёння Народны Сейм Літоўскай рэспублікі аднагалосна прыняў дэкларацыю аб дзяржаўнай уладзе ў Літве. У дэкларацыі гаворыцца:

«Злачынны і раўнадушны да ісцінных інтарэсаў народа сметонаўскі рэжым завёў краіну ў тупік як у галіне ўнутранай, так і знешняй палітыкі. Жыццёвыя інтарэсы літоўскага працоўнага народа прыносіліся ў афяру карыслівым інтарэсам кучкі багачоў і эксплаататараў. Адзіным лёсам працоўных горада і вёскі былі беспрацоўе, няўпэўненасць у заўтрашнім дні, голад, нястача і нацыянальная няроўнасць.

Многія годы літоўскі народ таміўся пад гнётам гэтага рэакцыйнага рэжыма. Сметонаўская кліка трымала наш працоўны адароны народ у цісках бяспраўя і сваволля. Працоўныя масы былі пазбаўлены элементарнай свабоды, яны не маглі мець сваіх палітычных, прафесіянальных і культурных арганізацый. Кожнае незалежнае слова, свабодная мысль падаўляліся неадкладна і бязлітасна.

Сметонаўская нацыянальная палітыка была палітыкай пастаяннага правацыравання міжнацыянальных сутычак, палітыкай нацкоўвання адной нацыянальнасці на другую. Такая нацыянальная палітыка з'яўлялася адным з устояў існавання ўзурпатарскай улады Сметоны і кампаніі. Вось чаму за 8 месяцаў, прайшоўшых з таго часу, як СССР перадаў Літве горад Вільна і Віленскую вобласць, і пакуль да ўлады не прышоў народны ўрад, нацыянальны разлад у горадзе Вільна не толькі не аслабяваў, а нават абвастраўся.

Інтарэсы літоўскага народа патрабавалі пастаяннага і цяснейшага еднання і дружбы з Совецкім Саюзам. Аднак Сметона і яго прыспешнікі праводзілі варожую да СССР палітыку. Яны ставілі нашу краіну ў поўкаланіяльную залежнасць ад асобных капіталістычных драпежнікаў, наносячы тым самым велізарную шкоду літоўскаму народу і падрыхтоўваючы Літву як плацдарм для магчымых нападаў на СССР.

Літоўскі народ не мог цярпець далей з боку правячай клікі такога ўнутранага сваволля і знешне-палітычнай здрады. У адзіным парыве ён зверг ненавісны яму ўрад і ўсю правячую вярхушку і адкрыў тым самым шлях да свабодных выбараў у сапраўды народны сейм, прадстаўляючы інтарэсы працоўнага народа і створаны яго рукамі.

14 і 15 ліпеня 1940 года з'яўляюцца ў жыцці працоўных мас Літвы вялікімі гістарычнымі днямі. Яны заклалі аснову саюза рабочага класа, сялянства і працоўнай інтэлігенцыі і азнаменаваліся перамогай платформы групы «Саюз працоўнага народа Літвы», моцна згуртаваўшай усіх чэсных патрыётаў краіны, усіх, каму сапраўды дарагі інтарэсы літоўскага народа.

У гэтыя дні літоўскі народ выразіў сваю волю — навекі пакончыць з палітычным панаваннем памешчыкаў і капіталістаў, устанавіць сапраўды народную ўладу і сваімі рукамі пачаць дзяржаўнае пераўстройства краіны.

Перамога групы «Саюз працоўнага народа Літвы» з'яўляецца гістарычным паваротам у жыцці краіны, які забяспечвае для працоўных паўнату грамадзянскіх і палітычных правоў, светлую будучыню для іх і для будучых пакаленняў.

Народны Сейм як суверэнны выразіцель волі народа Літвы, заклікаўны замацаваць яго перамогі над плутакратычным рэжымам, лічыць сваёй асноўнай задачай і абавязкам па-новаму вырашыць пытанне аб характары дзяржаўнай улады ў Літве.

Вялікі гістарычны вопыт народаў Совецкага Саюза вучыць, што толькі совецкая ўлада з'яўляецца сапраўдным выразіцелем і абаронцам інтарэсаў працоўных. Толькі совецкая ўлада — сапраўды народная ўлада, пры якой краінай кіруе сам народ, без капіталістаў і памешчыкаў. Толькі ў Советах знаходзіць сваё ўвасабленне саюз рабочых і сялян.

У Совецкім Саюзе назаўсёды знішчана эксплаатацыя чалавека чалавекам. Клопаты аб чалавеку з'яўляюцца ў СССР кіруючым пачаткам усяго жыцця. За кожным працоўным у СССР забяспечана права на працу, права на адпачынак, права на бясплатную асвету, на бясплатную медыцынскую дапамогу, права на матэрыяльнае забеспячэнне ў старасці.

Совецкая ўлада — самая дэмакратычная дзяржаўная ўлада. Вопыт капіталістычных краін паказвае, што ўсякая іншая ўлада з'яўляецца панаваннем і бязмежным сваволлем кучкі эксплаататараў над велізарнай большасцю народа.

Праз Советы ўсе працоўныя масы поўнапраўна ўдзельнічаюць у кіраванні дзяржавай, у пабудове свабоднага і шчаслівага жыцця для ўсяго працоўнага народа. Толькі совецкая ўлада стварае ўмовы для вылучэння з народа кіраўнікоў і арганізатараў розных галін дзяржаўнага, гаспадарчага і грамадскага жыцця, для росквіту народных здольнасцей і талентаў. У Совецкім Саюзе няма нацыянальнага гнёту і нацыянальнай няроўнасці. Гэта страшэнная спадчына мінулага знішчана там беспаваротна. Для Літвы, дзе скінутая народам правячая кліка годамі распальвала міжнацыянальную барацьбу, устанаўленне совецкай улады з'яўляецца адзінай і найвярнейшай парукай нацыянальнай роўнасці і свабоднага нацыянальнага развіцця для ўсіх народаў, насяляючых Літву. Толькі совецкая ўлада можа забяспечыць нам мір, работу і свабоду і пазбавіць працоўныя масы горада і вёскі ад эксплаатацыі, галечы і бяспраўя. Гэтаму вучыць прыклад Совецкага Саюза. Толькі совецкая ўлада забяспечыць нам палітычнае, гаспадарчае і культурнае працвітанне.

Выражаючы аднадушную волю свабоднага працоўнага народа Літвы, Народны Сейм абвяшчае ўстанаўленне совецкай улады на ўсёй тэрыторыі Літвы.

Літва аб'яўляецца Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікай. Ад гэтага часу ўся ўлада ў Літоўскай ССР належыць працоўным горада і вёскі ў асобе Советаў дэпутатаў працоўных.

Народны Сейм цвёрда ўпэўнен, што ўсё насельніцтва Літвы згуртуецца вакол совецкай улады для забеспячэння росквіту дабрабыту, гаспадаркі і культуры Літвы, для свабоды і шчасця нашага народа, для поўнай перамогі народнай справы.

Няхай жыве Літоўская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка!

Няхай жывуць Советы дэпутатаў працоўных!

Няхай жыве Совецкі Саюз — бацькаўшчына працоўных усяго свету!

Няхай жыве таварыш Сталін — правадыр, настаўнік і друг працоўных усяго свету!».

Дэкларацыя Літоўскага Сейма
аб уступленні Літвы ў састаў СССР
Прынята аднагалосна на пасяджэнні 21 ліпеня 1940 г.

КАУНАС, 21 ліпеня. (ТАСС). Сёння Сейм Літоўскай рэспублікі аднагалосна прыняў дэкларацыю аб уступленні Літоўскай рэспублікі ў састаў СССР. У дэкларацыі гаворыцца:

«Літоўскі народ, які бязлітасна прыгнятаўся эксплаататарамі, падвяргаўся грабяжу і насіллю, асуджаўся на нішчату і выміранне, устанавіў у Літве новы дзяржаўны лад, лад, пры якім поўнаўладным гаспадаром краіны з'яўляецца сам народ. Лад гэты — совецкі. Літва ператворана ў Совецкую Соцыялістычную Рэспубліку.

Літоўскія рабочыя, працоўная інтэлігенцыя доўгія годы пакутвалі ад беспрацоўя, жылі ў цісках нястачы і бяспраўя.

Літоўскае сялянства задыхалася ад беззямелля і малазямелля, бо большую частку зямлі захвацілі памешчыкі і іншыя буйныя зямельныя ўласнікі.

У старой Літве добра жылося толькі эксплаататарам — прадпрыемцам, фабрыкантам, банкірам, памешчыкам, вышэйшым чыноўнікам, якія ў пагоні за шалёнымі прыбыткамі і даходамі запявольвалі працоўных Літвы. Прадажныя сметонаўскія правіцелі насаджалі ў Літве замежны капітал, які ненасытна грабіў, драпежнымі кіпцюрамі рваў і раздзіраў цела літоўскага народа. Усё больш і больш павялічвалася эканамічная і палітычная залежнасць Літвы ад імперыялістычных драпежнікаў, ад замежных капіталістаў і банкіраў.

Цяпер народ з дапамогай магутнай Чырвонай Арміі скінуў ярмо сметонаўскіх прыгнятальнікаў і устанавіў у сваёй дзяржаве совецкую ўладу. Існуючыя совецкія соцыялістычныя рэспублікі з'яўляюцца не абасобленымі, не адарванымі адна ад адной дзяржавамі, а састаўляюць між сабой неразрыўны саюз. Яны ўваходзяць ў створаны на аснове добраахвотнага аб'еднання роўнапраўны Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік. Жыццё паказала, што супрацоўніцтва совецкіх рэспублік прывяло іх да нябачанага росквіту, бурнага ўздыму іх эканомікі і культуры. У гістарычна кароткі тэрмін яны ператварыліся ў передавыя ў палітычных, эканамічных і культурных адносінах рэспублікі. Ніколі асобна ўзятая рэспубліка не магла-б гэтага дасягнуць.

Жыццё паказала, што толькі аб'яднаныя совецкія рэспублікі могуць процістаяць барацьбе імперыялістычных дзяржаў за падпарадкаванне і пакарэнне імі малых нацыянальнасцей. Без дзяржаўнага Саюза Совецкіх Рэспублік, без іх згуртавання ў адзіную ваенна-гаспадарчую сілу немагчыма было-б устаяць супроць з'еднаных сіл сусветнага капіталізма ні на ваенным, ні на гаспадарчым франтах.

Літоўскі народ ведае, што Совецкі Саюз вёў усе годы самую прыязную палітыку ў адносінах да яго. Калі Літва была паняволена панскай Польшчай, калі Літве звернута яе старажытная сталіца — горад Вільна, калі Літва асталася ў баку ад бушуючага полымя вайны, калі літоўскі народ скінуў іга памешчыкаў і капіталістаў і атрымаў магчымасць устанавіць у сваёй краіне адзіна справядлівы дзяржаўны лад — совецкую ўладу, — ўсё гэта дзякуючы Совецкаму Саюзу. Вось чаму ў цесным збліжэнні з Саюзам Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік літоўскі народ заўсёды бачыў сваю лепшую будучыню.

Злачынная рэакцыйная кліка былых правіцеляў Літвы ўсялякімі сродкамі перашкаджала брацкаму збліжэнню СССР і Літвы, усімі мерамі імкнулася перашкадзіць устанаўленню моцнага, нерушымага саюза СССР і Літвы.

Цяпер літоўскі народ, пакончыўшы з гнётам і бяспраўем і ўстанавіўшы новы дзяржаўны і грамадскі лад, павінен законадаўча замацаваць моцны саюз і дружбу Літоўскай рэспублікі з Саюзам Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Народны Сейм Літвы ўпэўнен, што толькі ўваходжанне ў састаў Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік забяспечыць сапраўдны суверэнітэт літоўскай дзяржавы, сапраўдны ўздым прамысловасці і сельскай гаспадаркі, сапраўдны росквіт нацыянальнай культуры, сапраўднае развіццё матэрыяльных і духоўных сіл народа.

Следуючы валенню народа, звергнуўшага стары рэжым — рэжым прыгнёту і бяспраўя, рэжым эксплаатацыі чалавека чалавекам, — Народны Сейм пастанаўляе:

Прасіць Вярхоўны Совет Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік прыняць Літоўскую Совецкую Соцыялістычную Рэспубліку ў састаў Совецкага Саюза ў якасці Саюзнай рэспублікі на тых-жа падставах, на якіх уваходзяць у СССР Украінская, Беларуская і іншыя саюзныя рэспублікі.

Няхай жыве Літоўская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка!

Няхай жыве вялікі Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік!».

Дэкларацыя Латвійскага Сейма
аб уступленні Латвіі ў састаў СССР
Прынята аднагалосна на пасяджэнні 21 ліпеня 1940 г.

РЫГА, 21 ліпеня. (ТАСС). Латвійскі Сейм аднагалосна прыняў дэкларацыю аб уступленні Латвіі ў састаў Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік. У дэкларацыі гаворыцца:

«На працягу доўгіх год латвійскі народ стагнаў пад гнётам эксплаататараў, падвяргаўся грабяжу і заняволенню, асуджаўся на нішчату і выміранне. Латвійскія рабочыя і працоўная інтэлігенцыя былі асуджаны на беспрацоўе і галодную смерць. Латвійскія сяляне амаль пагалоўна пакутвалі ад беззямелля і малазямелля, бо ўся зямля, за нязначным выключэннем, была захвачана чорнымі і шэрымі баронамі і іншымі буйнымі зямельнымі ўласнікамі. З кожным годам Латвія ўсё больш і больш разаралася. Яе гаспадарка разбуралася і вытворчыя сілы гінулі. Прырост насельніцтва ўсё змяншаўся. Нацыянальны даход усё больш падаў, нацыянальны доўг усё больш узрастаў.

Разам з тым усё больш павялічвалася гібельная для Латвіі яе эканамічная і палітычная залежнасць ад імперыялістычных драпежнікаў, ад замежных капіталістаў і банкіраў. Сваёй антынароднай палітыкай стары плутакратычны ўрад прывёў Латвію на край гібелі. У выніку злачыннай, здрадніцкай палітыкі, стаяўшай раней ва ўладзе рэакцыйнай клікі, Латвіі пагражала небяспека ператварыцца ў здабычу імперыялістаў. Злачынная кліка былых правіцеляў Латвіі штучнымі мерамі прабавала адгарадзіць латвійскі народ ад народаў СССР, прабавала ўсяляк перашкодзіць брацкаму збліжэнню нашага і совецкага народаў, перашкодзіць нашай дружбе і моцнаму, нерушымаму саюзу з вялікім нашым суседам, непераможным Саюзам Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Стары ўрад стараўся сарваць дагавор аб узаемадапамозе, заключаны Латвіяй з СССР 5 кастрычніка 1939 года. Стары ўрад вераломна нарушыў гэты дагавор, здрадніцка штурхаючы нашу краіну на шлях вайны і гібелі. Замест дружбы народаў рэакцыйная кліка, якая стаяла раней у нашай дзяржаве ва ўладзе, усяляк раздувала і правацыравала нацыянальную рознь і чалавеканенавісніцкі шавінізм.

Цяпер, калі латвійскі народ звергнуў стары рэжым, рэжым гнёту і бяспраўя, і вышаў на шырокую і светлую дарогу новага жыцця, новага дзяржаўнага і грамадскага будаўніцтва, пастала вялікая гістарычная гадзіна, калі павінны быць канчаткова і навечна знешчаны ўсе перашкоды паміж Латвіяй і СССР, калі павінны быць заканадаўча замацаваны моцны саюз і дружба Латвійскай рэспублікі з Саюзам Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік. Сабраўшыйся зараз Народны Сейм Латвіі ўпэўнен, што толькі ўваходжанне ў састаў Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік забяспечвае сапраўдны суверэнітэт нашай дзяржавы, сапраўдны росквіт нашай прамысловасці, сельскай гаспадаркі, нашай нацыянальнай культуры, бліскучы і магутны ўздым матэрыяльнага і культурнага дабрабыту латвійскага народа, магутнае развіццё і працвітанне нашай любімай радзімы.

Наш народ звязан з брацкімі народамі Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік моцнымі ўзамі многіх і многіх год рэвалюцыйнай барацьбы з царызмам, з капіталістамі і памешчыкамі, прыгнятаўшымі рускіх і латвійскіх рабочых і сялян.

Пастала гадзіна гэтыя ўзы замацаваць навечна. Латвійскі народ, уступіўшы ў брацкую вялікую сям'ю шчаслівых народаў краіны соцыялізма, разгорне ўсе свае багатыя творчыя сілы і рука аб руку з працоўнымі Совецкага Саюза пойдзе наперад па шляху будаўніцтва новага жыцця. Толькі ў саставе Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік латвійскі народ зможа залячыць раны, нанесеныя яму доўгімі гадамі падняволення. Толькі з дапамогай свайго вялікага друга — Совецкага Саюза і як раўнапраўны член брацкай сям'і совецкіх рэспублік, латвійскі народ зможа падняць сваю гаспадарку, развіваць сваю нацыянальную культуру, забяспечыць нацыянальнае раўнапраўе, забяспечыць мір, хлеб і сапраўдную свабоду працоўных Латвіі.

Зыходзячы з аднадушна выражанай волі латвійскага народа, Сейм пастанаўляе:

Прасіць Вярхоўны Совет Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік прыняць Латвійскую Совецкую Соцыялістычную Рэспубліку ў састаў Совецкага Саюза ў якасці саюзнай рэспублікі на тых-жа падставах, на якіх уваходзяць у Совецкі Саюз Украінская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка, Беларуская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка і іншыя Саюзныя Совецкія Соцыялістычныя Рэспублікі.

Няхай жыве Совецкая Латвія!

Няхай жыве вялікі Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік!»

Сёння «Звязда» вышла са спазненнем па віне Беларускага тэлеграфнага агенцтва, якое не забяспечыла рэдакцыі газет своечасовай прысылкай інфармацыі.

РЭДАКЦЫЯ.

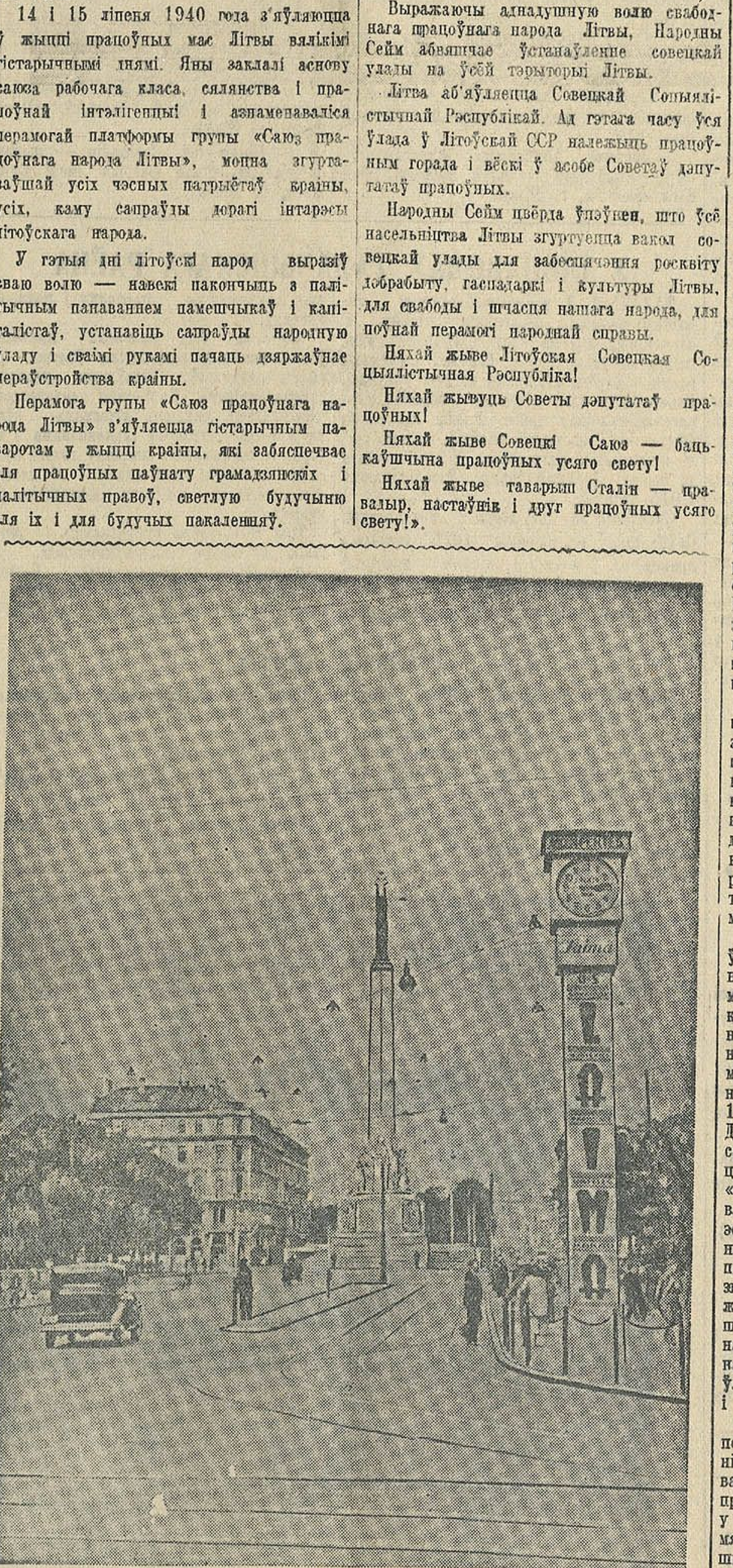

Горад Рыга. Цэнтральная плошча. (Чэрвень 1940 г.).
Фото М. Рэдзькіна (фотакліша ТАСС).

Дэкларацыя Эстонскай Дзяржаўнай Думы
аб дзяржаўнай уладзе ў Эстоніі
Прынята аднагалосна на пасяджэнні 21 ліпеня 1940 г.

ТАЛІН, 21 ліпеня. (ТАСС). На вячэрнім пасяджэнні Дзяржаўнай Думы Эстоніі 21 ліпеня аднагалосна прынята дэкларацыя аб дзяржаўнай уладзе Эстоніі. У дэкларацыі гаворыцца:

«На працягу многіх год эстонскі народ пакутаваў пад цяжкім гнётам рэакцыйнага рэжыма, які завёў краіну ў тупік як у галіне ўнутранай, так і знешняй палітыкі. Беспрацоўе, голад і нястача, нацыянальная няроўнасць былі адзіным лёсам працоўных горада і вёскі. Законныя інтарэсы і патрэбы эстонскага працоўнага народа прыносіліся ў афяру карыслівым інтарэсам кучкі эксплаататараў—капіталістаў і буйных зямельных уласнікаў, запраўляўшых Эстоніяй. Прыкрываючыся хлуслівымі і крывадушнымі словамі аб роўнасці ўсіх грамадзян, свабодзе і справядлівасці, правячая кліка трымала народ ў цісках бяспраўя і сваволля. Эстонская дзяржава была турмой для народа. Працоўная большасць народа была пазбаўлена сваіх палітычных, прафесіянальных і культурных арганізацый. Свабоднае слова і свабодная мысль бязлітасна падаўляліся.

Варожай і гібельнай для эстонскага народа была знешняя палітыка старых эстонскіх урадаў. У той час як жыццёвыя інтарэсы эстонскага народа патрабавалі цяснейшага саюза і дружбы з Совецкім Саюзам, правячая кліка ў шкоду народа праводзіла варожую ў адносінах да СССР палітыку, ператвараючы Эстонію ў бездапаможную цацку ў руках еўрапейскіх імперыялістаў, ператвараючы тэрыторыю краіны ў плацдарм для магчымых нападаў на СССР.

Правакатары вайны, сядзеўшыя ва ўладзе, гандлявалі свабодай і незалежнасцю нашага народа і ставілі пад прамую пагрозу безапаснасць, мір, недатыкальнасць і добрабыт Эстоніі. Эстонскі народ прагнаў ненавісны ўрад і ўпершыню ў гісторыі Эстоніі атрымаў магчымасць правесці свабодныя выбары сваіх народных прадстаўнікоў. Прайшоўшыя 14 і 15 ліпеня выбары ў Дзяржаўную Думу з'явіліся пераможным таржаством саюза рабочага класа, сялянства і працоўнай інтэлігенцыі. Платформа групы «Саюз працоўнага народа Эстоніі» згуртавала ўадзіна пераважную большасць эстонскага народа, усіх чэсных патрыётаў нашай радзімы. Выбарчая перамога групы «Саюз працоўнага народа Эстоніі» знамянуе сабой гістарычны паварот у жыцці Эстоніі, які заключаецца ў тым, што эстонскі народ выразіў сваю волю назаўсёды пакончыць з палітычным панаваннем капіталістаў і буйных землеўласнікаў, узяць лёс краіны ў свае рукі і ўстанавіць сапраўды народную ўладу.

Новая Дзяржаўная Дума, як адзіны і поўнапраўны выразіцель волі народа Эстоніі, заклікаўная ажыццявіць яго патрабаванні і законадаўча замацаваць перамогу працоўнага народа Эстоніі, заваяваную ім у барацьбе з эксплаататарскім рэжымам, мяркуе сваім асноўным абавязкам вырашыць пытанне аб характары дзяржаўнай улады ў Эстоніі. Вырашаючы пытанне аб характары дзяржаўнай улады, мы накіроўваем свае позіркі да гістарычнага вопыту і вялікага прыкладу дружаственных народаў Совецкага Саюза. Вялікі гістарычны вопыт народа Совецкага Саюза вучыць нас таму, што толькі совецкая ўлада з'яўляецца сапраўдным выразіцелем і абаронцам інтарэсаў працоўных, з'яўляецца сапраўды народнай уладай, пры якой краінай кіруе сам народ, без памешчыкаў і капіталістаў. Усякая іншая ўлада, як паказвае вопыт капіталістычных краін, у тым ліку і горкі вопыт нашага жыцця ў буржуазнай Эстоніі, з'яўляецца або нічым не прыкрытым або прыкрытым ў мэтах ашукання народа лозунгамі свабоды і роўнасці, панаваннем і бязмежным сваволлем кучкі эксплаататараў над велізарнай большасцю народа.

У СССР назаўсёды знішчана наёмнае рабства, знішчана эксплаатацыя чалавека чалавекам. За кожным працоўным забяспечана права на працу, права на адпачынак, права на матэрыяльнае забеспячэнне ў старасці, права на асвету. Клопаты аб чалавеку з'яўляюцца кіруючым пачаткам усяго жыцця. Толькі совецкая ўлада — самая дэмакратычная дзяржаўная ўлада. Праз Советы ўвесь працоўны народ сапраўды ўдзельнічае ў кіраванні дзяржавай, у пабудове свайго свабоднага і шчаслівага жыцця. У Советах знаходзіць сваё ўвасабленне саюз рабочых і сялян, зрабіўшы совецкую дзяржаву непераможнай сілай. Толькі совецкая ўлада стварае ўмовы для росквіту народных талентаў, для вылучэння з народа кіраўнікоў і арганізатараў розных галін дзяржаўнага, гаспадарчага і грамадскага жыцця. У Саюзе ССР назаўсёды знішчаны нацыянальны гнёт і нацыянальная няроўнасць. Усе народы СССР прадстаўляюць адзіную, дружную сям'ю. Толькі ў СССР расцвіла з нябачанай сілай нацыянальная культура ўсіх народаў. СССР не ведае больш адсталых нацыянальнасцей. Прыклад Совецкага Саюза паказвае, што толькі совецкая ўлада можа забяспечыць мір, работу, хлеб і свабоду працоўным горада і вёскі, пазбавіць народ Эстоніі ад эксплаатацыі, нястачы і бяспраўя. Толькі совецкая ўлада забяспечыць нам палітычны, гаспадарчы і культурны росквіт. Толькі совецкі лад забяспечыць эстонскаму народу сапраўды свабоднае нацыянальнае развіццё. Выражаючы аднадушную волю свабоднага працоўнага народа Эстоніі, Дзяржаўная Дума абвяшчае ўстанаўленне совецкай улады на ўсёй тэрыторыі Эстоніі. Эстонія аб'яўляецца Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікай. Ад гэтага часу ўся ўлада ў Эстонскай ССР належыць працоўным горада і вёскі ў асобе Советаў дэпутатаў працоўных. Дзяржаўная Дума цвёрда ўпэўнена, што ўсё насельніцтва Эстоніі згуртуецца вакол совецкай улады для поўнай перамогі народнай справы, для росквіту добрабыту Эстоніі, яе гаспадаркі і культуры, свабоды і шчасця нашага народа.

Няхай жыве Эстонская Совецкая Соцыялістычная Рэспубліка!

Няхай жывуць Советы дэпутатаў працоўных!

Няхай жыве СССР — бацькаўшчына працоўных усяго свету!».

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

Нарада інструктараў гаркомаў і райкомаў партыі

20 ліпеня адбылася нарада па абмену вопытам работы інструктараў гарадскіх і раённых камітэтаў партыі Мінска і Барысава. Намеснік загадчыка оргінструктарскага аддзела ЦК КП(б)Б тав. Ганенка ў сваім дакладзе расказаў аб ролі інструктара ў партыйным апараце. [illegible]

У Мінскім гарадскім камітэце партыі [illegible] гаркома тав. Кручкоў. [illegible]

[illegible]

Несці ў масы большэвіцкае слова

(Ад нашага карэспандэнта па Беластоцкай вобласці)

[illegible]

Е. УЗДЗЕНСКІ.

БОЛЬШ УВАГІ РАЗВІЦЦЮ АЎТАМАБІЛЬНАГА ТРАНСПАРТА

Аўтамабільны транспарт адыгрывае велізарную ролю ў развіцці нашай соцыялістычнай гаспадаркі і абароны краіны. Ад правільнага скарыстання аўтамашын у многім залежыць нармальная работа рада галін прамысловасці. Работе аўтатранспарту павінна быць удзелена максімальная ўвага з боку ўсіх гаспадарчых і грамадскіх арганізацый.

Асабліва адказныя задачы ў гэтай справе ўскладзены на Наркамат аўтамабільнага транспарта. [illegible]

[illegible]

Я. КЕЙЛІН.

Калгас «Селянін», Асіпавіцкага раёна, удзельнік Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі, днямі прыступае да церабления ільну. НА здымку (злева направа): калгаснік А. П. Рэкін, агратэхнік Асіпавіцкай МТС П. С. Астаповіч і звеннявая В. А. Растушэўская за апрабацыяй ільну. Фото Дынкіна.

ДА ЎСІХ РАБОЧЫХ, РАБОТНІЦ, ІНЖЫНЕРАЎ, ТЭХНІКАЎ І СЛУЖАЧЫХ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ І ТРАНСПАРТА

(Зварот гарнякоў шахты Цэнтральная-Ірміно імені Сталіна трэста „Сергоуголь“)

Дарагія таварышы!

Праз паўтара месяца краіна будзе адзначаць слаўную дату — пяцігоддзе ўсенароднага стаханаўскага руху. [illegible] работа ў забоі.

Яркім прыкладам таго, як растуць поспехі соцыялістычнай прамысловасці, з'яўляецца наша шахта. У 1934 годзе мы здабывалі за суткі 860 тон вугалю, з іх механізмамі толькі 420 тон. Зараз шахта дае 1.650 тон, на долю механічнай здабычы прыходзіцца 1.400 тон.

Здабыча вугалю расла дзякуючы бесперапыннаму аснашчэнню шахты тэхнікай, усё лепшаму яе скарыстанню. Ва ўсіх забоях вугаль зараз здабываецца адбойнымі малаткамі. 5 год назад на шахце былі 2 электравозы, зараз іх 14. Такіх машын, як перагружацелі, тады зусім не было, цяпер іх на шахце 8. Намнога павялічылася магутнасць кампрэсарнай і электрычнай гаспадаркі.

Бесперапынна паляпшаліся матэрыяльна-бытавыя ўмовы, рос культурны ўзровень працоўных. У 1934 годзе сярэдні заработак забойшчыка нашай шахты складаў у месяц 262 рублі, цяпер — 795 рублёў. Непазнавальным стаў шахтны пасёлак. Ён ператварыўся ў гарняцкі горад Ірміно. У ім пабудаваны дзве школы, чатыры вялікія магазіны, паліклініка, двое дзіцячых ясляў, радзільны дом, стадыён, дом фізкультуры, пракладзена 8 кілометраў трамвайнага пуці, звязваючага Ірміно з горадам Серго, пабудаваны піонерскі клуб, радыёвузел, гукавое кіно, многа выдатных мнотапавярховых каменных дамоў. Дарогі і тратуары пакрыліся асфальтам. Разбіты паркі і скверы. Пабудаван водны басейн. І так не толькі ў нас, але і на ўсіх астатніх шахтах, на ўсіх астатніх прадпрыемствах краіны.

Вырас узровень вытворча-тэхнічных ведаў рабочых. За гэтае пяцігоддзе многія гарнякі сталі тэхнікамі, інжынерамі, многія, навучаючыся ў вучэбным камбінаце шахты, атрымалі тэхнічную асвету.

Усе мы перажываем зараз незвычайныя дні вялікага патрыятычнага ўздыму. Услед за Заходняй Украінай і Беларуссяй непераможны сцяг большэвізма ўжо назаўсёды зачырванеў над роднымі землямі Бесарабіі і Паўночнай Букавіны. Толькі дзякуючы мудрай і мірнай палітыцы партыі, урада, вялікага Сталіна і несакрушымай магутнасці нашай роднай Чырвонай Арміі народы Бесарабіі і Паўночнай Букавіны вызваліліся з-пад гнёту румынскіх баяр, капіталістаў і ўвайшлі ў шчаслівую сям'ю народаў СССР.

Больш палавіны чалавецтва ўцягнута ў другую імперыялістычную вайну. Народы Савецкага Саюза мірна працуюць пад абаронай доблеснай Чырвонай Арміі, якая на Хасане, Халхін-Голе і асабліва на Карэльскім перашэйку паказала сваю вывучку і несакрушымую магутнасць. На ўзросшую ваенную небяспеку рабочы клас нашай краіны, наша інтэлігенцыя адказалі падоўжаннем рабочага дня і тыдня, каб любімая Чырвоная Армія і Ваенна-Марскі Флот мелі пабольш танкаў, самалётаў, пабольш гармат, караблёў, каб яшчэ больш моцным стала наша народная гаспадарка. Савецкія людзі з найвялікшай радасцю сталі працаваць па-новаму, бо яны ведаюць, што толькі сіла можа астанавіць капіталістычных драпежнікаў ад спроб уварвацца ў наш дом, парушыць нашу мірную працу.

Зараз, як ніколі, мы павінны поўнасцю загрузіць свой рабочы час, каб усе 480 мінут працоўнага дня былі высокапрадукцыйнымі, каб поўнасцю былі скарыстаны вытворчыя рэзервы. Дадатковая гадзіна работы і пераход на 7-дзённы рабочы тыдзень даюць магчымасць кожнаму прадпрыемству значна павялічыць выпуск прадукцыі, даць сваёй дзяржаве больш вугалю, метала, нафты, машын, тым самым яшчэ больш умацоўваць гаспадарчую і ваенную магутнасць нашай радзімы.

У нас на шахце пераход на 8-гадзінны рабочы дзень дае штосутачны прырост здабычы вугалю на 211 тон.

Калі таварыш Сталін з трыбуны XVIII з'езда партыі паставіў задачу ў бліжэйшыя 10—15 год перагнаць у эканамічных адносінах самыя перадавыя капіталістычныя краіны Еўропы і Амерыкі, то ўвесь савецкі народ адказаў на гэта шырокім размахам соцыялістычнага спаборніцтва [illegible] паспяховай работы ў мінулым годзе намі датэрмінова выканан поўгадовы план 1940 года. Штосутачна перавыконваюцца вытворчыя заданні зараз.

З пераходам на падоўжаны рабочы дзень і сямідзённы рабочы тыдзень абавязацельствы спаборнічаючых калектываў і ўсіх спаборнічаючых рабочых, інжынераў, тэхнікаў і служачых устарэлі, сталі нежыццёвымі. Яны ўжо не адпавядаюць новым умовам работы, новым нашым задачам і магчымасцям. Да сябе мы абавязаны прад'явіць цяпер больш павышаныя патрабаванні. Усім нам трэба перагледзець свае абавязацельствы ў соцыялістычным спаборніцтве ў бок павышэння. Новы соцыялістычны дагавор павінен адлюстроўваць нашу волю і імкненне даць краіне пабольш прамысловай прадукцыі, каб народная гаспадарка была поўнасцю забяспечана ўсім неабходным.

У сябе на шахце мы ўжо прыступілі да гэтай вялікай справы. Падлік нашых магчымасцей паказаў, што шахта можа да 20 жніўня выканаць 8-месячную праграму, даць да дня 5-й гадавіны стаханаўскага руху 16 тысяч тон вугалю звыш плана. У спаборніцтве з шахтай «Кочетарка» мы бралі на сябе абавязацельства выканаць гадавую праграму да 12 снежня, але зараз мы ўносім істотную папраўку — гадавы план абавязваемся закончыць да 20 лістапада.

Давайце-ж, таварышы, адзначым пяцігоддзе ўсенароднага стаханаўскага руху новым ростам прадукцыйнасці працы ў краіне, расшырэннем радоў стаханаўцаў і ўдарнікаў.

Мы заклікаем ўсіх працоўных Савецкага Саюза, усіх рабочых, інжынераў, тэхнікаў, служачых, асабліва вугальшчыкаў, чыя запазычанасць краіне ўсё яшчэ вялікая, паследваць нашаму прыкладу і прыступіць зараз-жа да паўсямеснага масавага перагляду сваіх абавязацельстваў у соцыялістычным спаборніцтве імені Трэцяй Сталінскай Пяцігодкі.

Мы прапануем зрабіць дзень пятай гадавіны стаханаўскага руху днём першай усенароднай праверкі выканання гэтых новых абавязацельстваў шахтамі, заводамі, фабрыкамі, кожным працоўным. Усенародны агляд адзначым дастойнымі вытворчымі дасягненнямі, дадаткова, звыш плана здабытымі тысячамі тон вугалю, метала, кокса, тысячамі новых машын, танкаў, самалётаў, гармат.

Дружнай стаханаўскай працай, бязлітаснай барацьбой з дэзарганізатарамі вытворчасці зробім нашу радзіму яшчэ больш магутнай у ваенных і гаспадарчых адносінах. Мы ніколькі не сумняваемся ў тым, што наш заклік знойдзе ва ўсіх гарачы дзелавы водгук.

Няхай жыве пабеданосны рабочы клас краіны соцыялізма!

Няхай жыве наша савецкая інтэлігенцыя!

Няхай жыве вялікая партыя Леніна—Сталіна!

Няхай жыве бацька стаханаўскага руху, наш друг і настаўнік, першы герой соцыялістычнай працы СССР, родны і любімы таварыш Сталін!

По даручэнню двух тысяч гарнякоў шахты Цэнтральная-Ірміно імені Сталіна трэста «Сергоуголь»: **А. Стаханаў, М. Дзюканаў, Д. Канцэдалаў, М. Ігнатаў** — сакратар Сергоўскага горпарткома, ордэнаносец **К. Пятроў** — загадчык шахтай імені Сталіна, ордэнаносец **Б. Ожогаў** — галоўны інжынер, **Х. Байбікоў** — нам. сакратара партбюро, **В. Карнееў** — старшыня шахтнага камітэта, ордэнаносец **М. Ткачэнка** — сакратар комсамольскай арганізацыі, стаханаўцы **М. Халадкоў** — крэпільшчык - ордэнаносец, **Г. Барысенка**—дзесятнік-ордэнаносец, **Г. Шахаў** — начальнік участка — ордэнаносец, **В. Шэўчанка** — начальнік участка — ордэнаносец, **П. Сінягоўскі, М. Ершкоў, М. Окарокаў, М. Махумедзян, І. Ляшэнка, М. Юшчэнка, В. Майсееў, В. Панамарэнка, С. Бурмістрава, М. Анісімава, Н. Папова.**

НА ЗЕМЛІ ПЛАДАРОДНЫЯ

Людзі сядзяць на куфэрках, на сундуках, на ўвязаных клунках. [illegible]

Калгаснікі слухалі:

«Пісьмо ад вашага брата Філімона. Добры дзень, дарагі мой брат Дэмітрый. Мы даехалі шчасліва. Ехалі восем сутак. Сустрэлі нас вельмі добра, ласкава. Асталяваліся на пастаяннае месцажыхарства ў калгасе «Красін», Кустанайскай вобласці. Хлеба далі 3 цнт., пшаніцу, муку, адну карову, адну авечку і двух падсвінкаў. Далі дом такі: дзве хаты, а пасярод сені, адна на 8 аршын, а другая—на 9. Адна з іх патрабуе рамонту. Кошт хаты, як-быццам, 500 рублёў. У другім пісьме апішу ўсё больш падрабязна. Маніць не буду. У калгасе ўраджай надзвычай добры. Жыта, пшаніца, авёс, проса і бульба — паглядзець люба. Засеяна ўсяго 1.500 гектараў. Пашы для жывёлы хопіць. Сенажаць косяць касілкамі. Трава такая, што проста каса не прабярэцца. Ёсць паравы млын. За 2 кілометры ад калгаса праходзіць чыгунка. Рабочай сілы на гэтай зямлі мала. Сюды трэба яшчэ сто сямей. Кідай усё, прыязджай, каяцца не будзеш. Перадай прывітанне сваякам маім і добрым прыяцелям. Што напісаў — усё правільна. Бывайце здаровы. **Судакоў Філімон.** 30 чэрвеня 1940 г.».

Калгаснікі доўга маўчалі. Кожны думаў штосьці, меркаваў. Маўчанне парушыў Дзянісевіч Аляксандр.

— Вось мы браты — я, Сцяпан і Міхаіл — нядрэнна жылі ў калгасе «Ударнік», Таранаўскага сельсовета. Усяго было ўдосталь, хлеба і да хлеба. Але калі партыя заклікала ў маланаселеныя далёкаўсходнія вобласці, мы ўсе ўтраіх рашылі паехаць.

... Пачуўся працяжны гудок. Паказаліся чырвоныя вагоны састава. Прапацеўшы паравоз, пусціўшы густыя клубы пару, прыпыніўся на раз'ездзе. Людзі дружна пачалі пераносіць у вагоны куфэркі, сундукі, клункі. Зайгралі гармонікі, зазвінелі гітары. Дзяўчаты зацягнулі беларускую песню. Вясковыя хлопцы падхапілі, і песня паплыла шырока, далёка пад небам сінім:

Бывайце здаровы,
Жывіце багата...

... Дзяжурны даў свісток, махнуў сцяжком. Паравоз гмыхнуў густым парам, і вагоны крануліся ў шчаслівае падарожжа. 100 сямей з Магілеўскага раёна накіраваліся на новае месцажыхарства — на Далёкі Ўсход.

Суседзі і знаёмыя доўга пазіралі ўслед, пакуль чырвоныя вагоны не зніклі за пукатым небасхілам.

***

Штодзённа ў аддзел па справах перасялення пры Магілеўскім аблвыканкоме паступаюць дзесяткі пісем калгаснікаў, у якіх яны выказваюць сваё жаданне перасяліцца на Далёкі Ўсход, паўночныя вобласці Савецкага Саюза і Карэла-Фінскую рэспубліку.

На працягу чэрвеня і першай палавіны ліпеня з Быхаўскага, Дрыбінскага, Горацкага, Шклоўскага і Магілеўскага раёнаў у Новасібірскую і Чэлябінскую вобласці перасялілася 965 сямей. У бліжэйшыя дні з Бабруйскага раёна выязджаюць у Карэла-Фінскую рэспубліку 65 сямей і з Дрыбінскага раёна на Далёкі Ўсход — 80 сямей.

А. БЯЛЕВІЧ,
П. СТАРАВЫБАРНЫ.

МАГІЛЕЎ. (Спецкоры «Звязды»).

ФАРСІРАВАЦЬ ВЫВАЗКУ ТОРФУ

У першыя месяцы 1940 года мінскі скурзавод «Большэвік» меў вялікія прастоі з-за адсутнасці паліва. Асабліва гэта адбілася на рабоце клееварнага цэха, які не дадаў за паўгоддзе 78 тон клею і жэлапціна.

Калі ў зімнія дні кацельная завода не працавала з-за адсутнасці паліва, то нярэдка гаварылі:

— Снежная завея затрымала ў дарозе вагоны з торфам.

Справа, зразумела, не ў гэтым. Завод сустрэў мінулую зіму непадрыхтаваным, без адпаведнага запасу паліва.

Стварэнне на прадпрыемствах двухмесячнага запаса паліва мае першаступеннае значэнне і з'яўляецца важнейшай умовай выканання промфінплана.

У мінулым годзе прадпрыемства залежала ад наёмнага транспарта, што затрымала своечасовую вывазку торфу з балота.

Зараз завод стварыў свой уласны гужавы транспарт у колькасці 20 коней. Побач з гэтым заключан дагавор з арцеллю. Падвоз торфу з балота да станцыі значна паскоран. За апошнюю дэкаду перавезена звыш 900 тон торфу. На станцыі Фаніпаль скапілася звыш 9 тысяч тон. Дастаўка-ж паліва на прадпрыемствы праходзіць нездавальняюча. На заводзе ёсць зусім невялікі запас паліва: не больш як на адзін тыдзень.

Заводскі аўтатранспарт амаль не скарыстоўваецца для вывазкі торфу. З-за адсутнасці пакрышак машыны ў большасці прастайваюць. Адміністрацыя прадпрыемства павінна ў найкарацейшы тэрмін наладзіць работу свайго ўласнага аўтатранспарта, без якога завод не справіцца з вывазкай торфу.

Скурзавод «Большэвік» мае сваю сілавую станцыю і з'яўляецца адным з буйнейшых спажыўцоў торфу ў горадзе. Кожныя суткі ў кацельнай спальваецца да 90 тон торфу. Гэта абавязвае кіраўнікоў завода прыняць неадкладныя меры да стварэння двухмесячнага запаса паліва.

М. НЭЛЕН.

Курсанты Н-скай часці ВАВА на тактычных занятках. Назіральны пункт на стральбах.

(Фотахроніка БЕЛТА).

СВЯТКАВАННЕ ДРУГОГА ЎСЕСАЮЗНАГА ДНЯ ФІЗКУЛЬТУРНІКА Ў БССР

У выдатны сонечны дзень 21 ліпеня тысячы працоўных сталіцы БССР накіраваліся ў паркі, на стадыёны, каб святкаваць Усесаюзны дзень фізкультурніка.

У поўдзень ля радыёрэпрадуктараў дзесяткі людзей слухалі перадачу з Масквы аб фізкультурным парадзе на Краснай плошчы.

На вуліцах Мінска праімчалася калона матацыклістаў — удзельнікаў святочнага аўта-матапрабегу. Калона была ўпрыгожана сцягамі, лозунгамі і плакатамі. Матацыклы вялі лепшыя спартсмены Мінска тт. Шандова, Мацюкова, Соршар і іншыя.

Падвечар трыбуны стадыёна «Дынама» імені Кірава запоўніліся гледачамі. На спартыўным полі адбыліся паказальныя выступленні па штангі і барацьбе. Майстар спорта СССР па штанзе т. Лапшук устанавіў чатыры новыя рэспубліканскія рэкорды (у жыме — 91 кг, рыўку — 87,1 кг, штуршку — 118 кг і ў «трох троеборʼі» — 296,1 кг).

Барцы тт. І. Іоселевіч, Бірг і інш. выступілі з паказальнымі схваткамі па французскай барацьбе, прадэманстраваўшы перад гледачамі сваё майстэрства.

На стадыёне таксама праходзілі спаборніцтвы па лёгкай атлетыцы на першынство горада. Устаноўлена 3 новыя ўсебеларускія рэкорды. Лепшы вынік у бегу на дыстанцыю ў 1000 метраў паказаў на 3 мін. 18,7 сек.; т. Ліпніцкі (спартыўнае таварыства «Будаўнік цэнтра») устанавіў новы рэкорд на кіданні молата, кінуўшы яго на адлегласць 36,26 метра. Першае месца па першай групе заняла каманда спартыўнага таварыства «Будаўнік цэнтра», па другой групе — каманда спартыўнага таварыства «Праўда» і па трэцяй групе — фізкультурны калектыў завода «Чырвоная зорка».

У дзень фізкультурніка на стадыёне пачаліся ўсебеларускія дзіцячыя спаборніцтвы па баскетболу. У іх прымаюць удзел юныя баскетбалісты Мінска, Магілёва, Брэста, Баранавіч, Слуцка і Беластока. Спаборніцтва працягнецца да 25 ліпеня.

Фізкультурнае свята закончылася фінальнай сустрэчай па футболу на першынство Мінскай вобласці паміж камандамі спартыўнага таварыства «Харчавік» і Дома Чырвонай Арміі імені К. Е. Варашылава.

Кубак Мінскай вобласці тут-жа на стадыёне быў урачыста ўручан пераможцы — камандзе Дома Чырвонай Арміі імені К. Е. Варашылава.

ВІЦЕБСК. (Кар. «Звязды»). Да 12 гадзін дня плошча Леніна была ўжо запоўнена стройнымі калонамі фізкультурнікаў. Пасля кароткага мітынга пачаўся парад. Яго адкрывае зводная калона сцяганосцаў усіх дабравольных спартыўных таварыстваў. За сцяганосцамі ідуць самыя юныя фізкультурнікі — дзеці. Ля трыбуны яны спыняюцца, па-майстэрску выконваюць нацыянальныя танцы.

Чоткім крокам ідуць фізкультурнікі — байцы віцебскага гарнізона. Целы нібы выліты з бронзы. У іх упэўненым поступу, у кожным руху адчуваецца магутнасць нашай доблеснай Чырвонай Арміі.

Грамілі на замку. На гэту тэму красіва аформлена калона фізкультурнікаў ордэнаноснага спартыўнага таварыства «Дынама». Шэсцце дынамаўцаў, калоны велазнаў, матацыклістаў суправаджаецца практыкаваннямі на брусах, якія па-майстэрску выконваюць лепшыя гімнасты Віцебска тт. Разумеева, Курчалоў, Лаўроваў і іншыя.

Выдатна аформлена калона фізкультурнікаў чулочна-трыкатажных фабрык імені КІМ і Клары Цэткін. Высока над галавамі нясуць яны ўпрыгожаныя беларускім арнаментам партрэты вялікага Сталіна і яго баявых саратнікаў.

На плошчу ўступаюць усё новыя і новыя калоны дабравольных спартыўных таварыстваў. Ідуць «Буравеснік», «Спартак», «Мэтор», «Пралетарская перамога», «Металіст», «Спайбор» і іншыя. Бесперапынна несуцца бадзёрыя песні аб векапомных радзіме, бальшавіцкай партыі, гаворыць любімым Сталіне.

Дзесяць тысяч моладзі, мужных, смелых юнакоў і дзяўчат прадэманстравалі сваю ловкасць і сілу, сваю гатоўнасць за высокакваліфікаваным працу і абарону нашай слаўнай радзімы.

ГОМЕЛЬ. (Кар. «Звязды»). Працоўныя Гомеля і абласці адзначылі масавым фізкультурным святам. Сотні юнакоў і дзяўчат выйшлі на вуліцы горада, каб прадэманстраваць сваю сілу і ловкасць, сваю гатоўнасць да абароны.

На стадыёне «Дынама» святкаванне адкрылася парадам фізкультурнікаў. Потым адбыліся масавыя камбініраваныя крос спартыўнага жыцця на вадаўнай станцыі. Святкаванне закончылася фінальнай футбольнай гульнёй на кубак абласці паміж гомельскімі таварыствамі «Спартак» і добрушскім — «Бумажнік». Перамогу атрымалі каманда «Спартака» з лікам 5:0.

На стадыёне «Лакаматыў» адбыліся спаборніцтвы па многаборʼю, футбольны матч і масавая здача норм на значок ГПА.

Вялікае ажыўленне было на рацэ Сож. Тут праводзіліся гарадскія водныя спаборніцтвы. У спаборніцтвах прынялі ўдзел некалькі сот чалавек.

У парку культуры і адпачынку адбылося вялікае народнае гулянне.

МАГІЛЕЎ, 22 ліпеня. (БЕЛТА). Увесь дзень 21 ліпеня ў горадзе панавала вясёлае ажыўленне. Асабліва многалюдна было на стадыёне «Дынама». Тут адбыліся лёгкаатлетычныя спаборніцтвы.

На стадыёне «Лакаматыў» быў праведзен футбольны матч.

Вялікае ажыўленне было на беразе Дняпра. Тут фізкультурнікі горада здавалі нормы па плаванню і гонках на лодках.

БРЭСТ, 22 ліпеня. (БЕЛТА). Ніколі яшчэ так святочна не выглядаў стадыён «Спартак», як 21 ліпеня. Чырвоныя палотнішчы, лозунгі, сцягі, партрэты кіраўнікоў партыі і ўрада ўпрыгожвалі ўвесь стадыён.

К 5 гадзінам вечара сюды сабралася каля 10 тысяч працоўных. Над гукі марша пачаўся парад моладзі. Яго адкрыла калона спартсменаў спартыўнага таварыства «Спартак». Затым на стадыён уступілі юныя фізкультурнікі — школьнікі Брэста. Бурныя апладысменты праводзілі іх трыбуны.

Услед за імі стройным, чотным крокам у маладзецкай выпраўцы ўступілі фізкультурнікі часцей Чырвонай Арміі, фізкультурнікі спартыўных таварыстваў «Дынама», «Спартак», «Лакаматыў» і інш. Футбалісты, баксёры, гімнасты, веласіпедысты. Загаралыя, бадзёрыя, моцныя целам і духам, яны дэманстравалі сваё здаровае пакаленне, сваю гатоўнасць да працы і абароны.

Фізкультурнікі разам з працоўнымі, якія прысутнічалі на стадыёне, горача віталі ўдзельнікаў абароннага веларобегу Масква — Львоў — Кіеў.

Фізкультурнікі спартыўных таварыстваў «Спартак» маскоўскай Прамакадэміі імені Кагановіча.

Пасля парада пачаліся фізкультурныя выступленні. Юныя спартсмены — школьнікі паказалі складаныя вольныя рухі. Байцы Чырвонай Арміі прадэманстравалі сваю моц, ловкасць і сілу і мужнасць.

Святкаванне працягвалася на стадыёне да 10 гадзін вечара. У масавых фізкультурных спаборніцтвах прынялі ўдзел гімнасты, бегуны, баксёры, футбалісты і т. д.

БАБРУЙСК, 22 ліпеня. (БЕЛТА). 6 тысяч чалавек прынялі 21 ліпеня ўдзел у парадзе фізкультурнікаў горада. Шчаслівая моладзь дэманстравала сваё спартыўнае майстэрства.

Восем ліку калона ордэнаноснага спартыўнага таварыства «Дынама». Яе адкрывае група майстроў штыкавога боя. Яны тут-жа дэманстравалі перад трыбунамі сваё майстэрства. Ім дружна апладыравалі.

Фізкультурныя спаборніцтвы праводзіліся ўсе гадзіны. Было шмат цікавага.

Усталы веліканы мяжае граніц, завярнулі на мошны замак ад усіх і ўсякіх ворагаў. «Вораг не перашагне нашу граніцу» — гавораць словы транспаранта.

Стройныя радамі праходзяць перад трыбунай спартакаўцы. Яны дэманструюць гатоўнасць савецкіх фізкультурнікаў да абароны любімай радзімы.

Члены спартыўнага таварыства «Буравеснік» нясуць велізарныя партрэты таварыша Сталіна і яго верных саратнікаў. Гукі шматлікіх аркестраў пераліваюцца з радаснымі песнямі савецкай моладзі. Нясуцца воклічы: «Ура вялікаму правадыру народаў таварышу Сталіну!», «Няхай жыве наш лепшы друг і настаўнік таварыш Сталін!».

Вечарам на стадыёне таварыства «Спартак» адбыліся масавыя фізкультурныя ігры.

Фініш матапрабегу па гарадах заходніх абласцей

21 ліпеня ў парку імені Горкага (Мінск) адбыўся фініш аўта-матапрабегу па гарадах заходніх абласцей БССР.

Прабег быў арганізаван спартыўным таварыствам «Буравеснік» (Мінск) у часць Усесаюзнага дня фізкультурніка. У ім прынялі ўдзел 4 вядомыя матацыклы: дырэктар універмага № 17 Н. Форштар, студэнт 5-га курса Політэхнічнага інстытута Л. Калтыгін, інспектар аўтамотаклуба Л. Янонскія і работнік таварыства «Буравеснік» Н. Форын.

За дзесяць дзён прабегу ўдзельнікі прайшлі дыстанцыю ў 1200 кіламетраў. Яны пабывалі ў Лідзе, Гродне, Беластоку, Брэсце і Баранавічах, дзе праводзілі гутаркі аб Усесаюзным дні фізкультурніка.

Выкананне плана торфазаводамі НАРКАМАТА МЯСЦОВАЙ ПАЛІЎНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ БССР ЗА 21 ЛІПЕНЯ (у процантах)

Заводы	Сутачнае заданне	Каляндарнае заданне
Асінторф	76,7	92,8
Чырвоны сцяг	78,3	81,9
Ім. Орджанікідзе	38,9	93,6
Ім. Даумана	99,5	117,9
Дукора	103,1	104,7
Радзічэва	44,6	49,6
Міханавічы	122,7	125,9
Балбасава	45,3	85,8
Змяёўка	79,0	87,5
Свабода	73,3	79,2
Лукскае	89,1	91,9
Татарка	81,1	88,7
Давыдаўка	109,4	96,1
Дубінец	64,5	67,6
Крэмянец	выхадны	72,0
«КІМ»	16,0	58,7
Новая Беларусь	70,6	84,5
Хвойны Масток	142,5	114,4
Туголіца	выхадны	38,3
Усяго па Наркамату	72,2	90,2

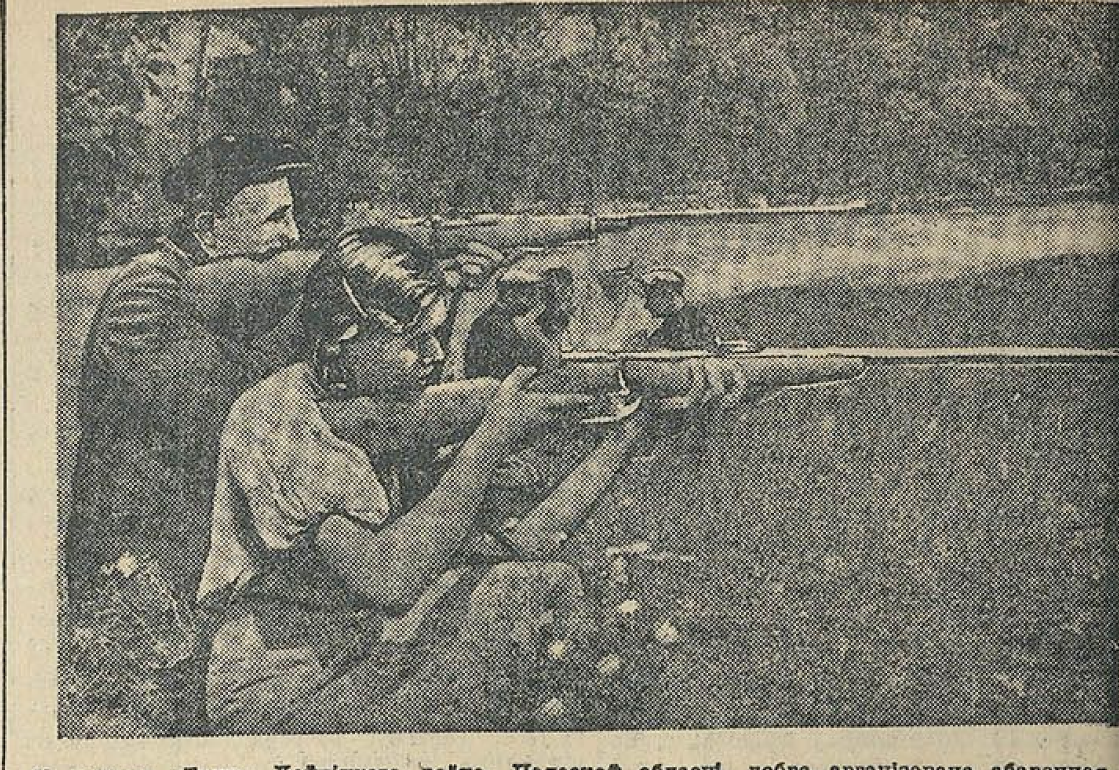

У калгасе «Труд», Хойніцкага раёна, Палескай вобласці, добра арганізавана абаронная работа. У стралковым гуртку займаецца 32 чалавекі, у гуртку ППХА — 17. Здалі нормы на значок ворашылаўскага стралка і ППХА 29 калгаснікаў. На здымку: стральба з дробнакалібернай вінтоўкі. Фота М. Савіна (Фотахроніка БЕЛТА).

ПА БЕЛАРУСІ НА ВЕЛАСІПЕДАХ

(Падарожныя нататкі)

Усюды — у гарадах і сёлах насельніцтва шчыра і гасцінна сустракае велапрабег удзельнікаў агітвелапрабегу па маршруту Масква—Мінск—Беласток—Львоў—Кіеў. У Баранавічах, Беластоку, Гродна, Слоніме і іншых гарадах працоўныя, фізкультурнікі, піянеры сустракалі нас далёка за гарадамі з букетамі жывых кветак. Шчыры прывітаннем былі сустрэча ў Беластоку.

Цяжкасці пачаліся адразу-ж пасля пераходу старой граніцы. Дарогі не заўсёды былі ў належным стане. Нельга сказаць, як відаць, не турбаваліся аб іх.

Мы ехалі дарогай, па якой магутным патокам у верасні мінулага года рухаліся часці гераічнай Чырвонай Арміі. Вось і Стоўбцы. Галоўная вуліца носіць імя Гамецкага. У г. Мір таксама ёсць вуліца Гамецкага. Працоўныя заходніх абласцей будуць заўсёды помніць аб дужых, мужных братах, якія прынеслі ім свабоду.

У Міры спыніліся на абед. Пайшлі па купацца ў сажалцы, у парк былога маёнтка князя Святаполка Мірскага. Сумны калісь гэты князь, калі ў іх цяпер у сажалцы купаюцца сотні людзей.

Працоўныя вартаўнікі, які доўгія гады праслужыў у князя, гаворыць нам:

— Я не ведаю, што і было-б, калі-б князь убачыў, што ў яго парку гуляе столькі народу, а ў сажалцы купаюцца простыя людзі.

Раённы цэнтр Зельва. Раней тут не было ні аб кіно, ні аб спектаклях. Цяпер-жа ў клубе ідуць лепшыя савецкія кінафільмы, праводзіцца розная культурная мерапрыемствы. 15 ліпеня ў сучасных яго жыхарах і ў Адзельтычы ...

Па ўсім маршруту ... Дзятлава — Навагрудак — Валожын — Маладзечна — Вілейка ...

Ва многіх мястэчках, дзе раней і не ведалі аб фізкультуры, цяпер налічваецца немала спартсменаў, абсталяваны спартыўныя пляцоўкі, створаны футбольныя, валейбольныя і лёгкаатлетычныя каманды. Моладзь жыва цікавіцца спортам і абароннай работай. Фізкультурнікі Баранавіч піхаваю, слухалі гутарку ўдзельнікаў велапрабегу — заслужанага майстра спорта т. Агурноўкава аб фізкультуры ў СССР. Перад нашымі абласнымі курсамі ...

Удзельнікі велапрабегу — слухачы Маскоўскай Прамакадэміі імені Л. М. Кагановіча — зрабілі ўсё магчымае для таго, каб вялікі і папулярызаваць фізкультуру і абаронную работу ў заходніх абласцях Беларусі. Мы ўпэўнены, што працоўныя назаўсёды будуць дзень у дзень ... з краіны Саветаў на змаганні за ... насці вялікай радзімы.

Н. ЧАЙКА,

удзельнік агітвелапрабегу па маршруту Масква — Мінск—Беласток—Львоў — Кіеў.

Радыёканцэрт для Літвы, Латвіі, Эстоніі

Учора ў 21 гадзіну вечара Беларускі Радыёкамітэт правёў трэці радыёканцэрт для прыбалтыйскіх дзяржаў — Літвы, Латвіі і Эстоніі.

Ля мікрафона выступіла народная артыстка СССР, ордэнаносец Ларыса Пампееўна Александроўская. Яна выканала — «Ноч» Чайкоўскага, «16 год» Даргамыжскага, «Сон» Рахманінава, «Звонче жаворонка пение» Рымскага-Корсакава, беларускую народную песню ў апрацоўцы кампазітара Туранкова «Замуж пайсці трэба знаць» і беларускую народную песню «Ох, ці мне ох» у апрацоўцы кампазітара Аладава.

Хор ансамбля песні і пляскі Беларускай ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга Дзяржаўнай Філармоніі, хор і аркестр народных інструментаў Беларускага Радыёкамітэта пад кіраўніцтвам т. Клауса выканалі беларускія народныя песні і танцы.

У канцэрце таксама прынялі ўдзел дацэнт Беларускай дзяржаўнай кансерваторыі т. Арлоў, артысткі Беларускага Радыёкамітэта тт. Градава і Руч'ёва, кампазітар-скрыпач т. Столаў і іншыя.

Канцэрт працягваўся 2 гадзіны 15 мінут. Вялі перадачу на латышскай мове т. Берзіна і на беларускай мове т. Абадоўскі.

ПА СТАРОНКАХ ГАЗЕТ БССР

Памятнік генію сусветнага пралетарыята, аснавальніку першай у свеце сацыялістычнай дзяржавы Владзіміру Ільічу Леніну пабудаваны ў аўгустоўскім гарадскім садзе. Ва ўвесь рост узвышаецца манументальная фігура Леніна, устаноўленая на цэментавым п'едэсталі. **(«Авангард»).**

Выпуск 47 аграномаў-паляводаў адбыўся ў Смілаўскім сельскагаспадарчым тэхнікуме паляводства. 30 чалавек, скончыўшых тэхнікум, накіраваны на работу ў Беластоцкую і Брэсцкую вобласці, а астатнія — у МТС усходніх абласцей Беларусі. **(«Большэвіцкі сцяг»).**

ЗА РУБЯЖОМ

Новыя назначэнні ў англійскай арміі

ЛОНДАН, 20 ліпеня. (ТАСС). Як паведамляе агенцтва Рэйтэр, кароль адобрыў наступныя перамяшчэнні ў саставе вышэйшага камандавання англійскай арміі. Генерал Эдмунд Айронсайд назначаецца фельдмаршалам. Генерал Горт назначаецца генеральным інспектарам па падрыхтоўцы войск. Камандуючы паўднёвай ваеннай акругай генерал-лейтэнант Алан Брук назначаецца камандуючым айчыннымі ўзброенымі сіламі замест генерала Айронсайда. Камандуючым паўднёвай ваеннай акругай назначаецца генерал-лейтэнант Окінлек.

Новы дэкрэт французскага ўрада

МАРСЕЛЬ, 20 ліпеня. (ТАСС). Па паведамленню агенцтва Гавас, французскі ўрад выдаў дэкрэт, згодна якому ва французскіх установах не маюць права працаваць тыя асобы, якія не з'яўляюцца французамі ад нараджэння, г. зн. бацькі якіх не з'яўляюцца французамі. Гэтая ўмова не датычыць тых, хто змагаўся ў радах французскай арміі, або тых асоб, сваякі якіх па прамой лініі знаходзіліся ў радах арміі. Грамадзянскія і ваенныя служачыя, якія не адказваюць гэтай умове, неадкладна знімаюцца з работы.

Згодна другому дэкрэту ўрад у перыяд да 31 кастрычніка 1940 года мае права здымаць з пастоў грамадзянскіх і ваенных служачых, «не адказваючых заканадаўчым або іншым устаноўленым патрабаванням».

Адказны рэдактар Т. С. ГАРБУНОЎ.

УПРАЎЛЕННЕ ПА СПРАВАХ МАСТАЦТВАЎ ПРЫ СНК БССР

ГАСТРОЛІ ЛЕНІНГРАДСКАГА ВЯЛІКАГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА імені ГОРКАГА

Памяшканне Беларускага Дзяржаўнага ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга драматычнага тэатра 23 ліпеня «МЕЩАНЕ»

Памяшканне Дзяржаўнага Яўрэйскага тэатра БССР 23 ліпеня «СТАКАН ВОДЫ» Пачатак у 8 г. 30 м. веч.

Білеты ў гарадскіх касах з 12 г. дня да 6 г. веч. і ў касах тэатраў з 2 да 9 г. веч.

ДЗЯРЖЦЫРК (парк імені Горкага), тэл. 22-725

Сёння — вялікае цыркавое прадстаўленне ў трох аддзяленнях.

ПРАДАЎЖЭННЕ МАТЧАЎ ФРАНЦУЗСКАЙ БАРАЦЬБЫ.

БОРУЦЦА ТРЫ ПАРЫ. БУРЭВОЙ — МУРЭ БРАВЕРМАН—ІЗЕРСКІ НЕЛІДАЎ—ПЕТРОЎ

Пачатак у 9 гадзін вечара. Пачатак барацьбы ў 11 гадзін вечара.

Кінотэатр «Чырвоная зорка» ВЯЛІКІ ВАЛЬС

Кінотэатр «Родина» МАЁ КАХАННЕ

Дзіцячы кінотэатр ЮНАСЦЬ МАКСІМА

Кінотэатр «Інтэрнацыянал» ВОСТРАЎ СКАРБАЎ

Кінотэатр «НАВІНЫ ДНЯ» 1. У ваенна-марскім музеі (кінонарыс). 2. Як лётчык кіруе самалётам. (Вучэбна-тэхнічны фільм)

Кінотэатр «Спартак» ДЗЕЦІ КАПІТАНА ГРАНТА

Кінотэатр „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА“

АПОШНІЯ ДНІ

ПРАДАЎЖАЕЦЦА ПАСТАНОЎКА АМЕРЫКАНСКАГА МАСТАЦКАГА ФІЛЬМА

ВЯЛІКІ ВАЛЬС

ПАЧАТАК СЕАНСАЎ ў 5.45, 7.30, 9.15 і 11 г. вечара. Касса — з 1 г. дня.

НА ЛЕТНЯЙ ЭСТРАДЗЕ

Джаз-аркестр

пад кіраўніцтвам Л. КУНІНА.

МІНСКІ АБЛАСНЫ АДДЗЕЛ НАРОДНАЙ АСВЕТЫ

аб'яўляе НАБОР

НА ДВУХМЕСЯЧНЫЯ ПЕДАГАГІЧНЫЯ КУРСЫ

ПРЫ МІНСКІМ, СЛУЦКІМ І БАРЫСАЎСКІМ ПЕДВУЧЫЛІШЧАХ.

На курсы прымаюцца асобы, маючыя асвету не ніжэй 7 класаў.

КУРСЫ ПАЧЫНАЮЦЬ ПРАЦАВАЦЬ 25 ЛІПЕНЯ.

КУРСАНТЫ ЗАБЯСПЕЧВАЮЦЦА ІНТЭРНАТАМ І СТЫПЕНДЫЯЙ.

Жадаючыя паступіць на курсы павінны НЕ ПАЗНЕЙ 24 ЛІПЕНЯ прадставіць заяву і пасведчанне аб асвеце.

ЗАЯВЫ ПРЫМАЮЦЦА Ў ПЕДВУЧЫЛІШЧАХ МІНСКА, СЛУЦКА І БАРЫСАВА.

МІНСКІ АБЛАНА.

МЯНЯЮ ПАКОЙ 44 кв. м. у цэнтры з усімі выгодамі, з балконам, на тры пакоі 50—60 кв. м. Даведацца па тэлефону 24-032 з 6 гадзін вечара.

ДА ЎВАГІ БАЦЬКОЎ і ВУЧНЯЎ

БЕЛАРУСКАЕ АДДЗЯЛЕННЕ КОГІЗ'а ПРАВОДЗІЦЬ ПА ГОРАДУ ПАДВОРНЫ АБХОД

для скупкі патрыманых стабільных падручнікаў

ПАДРЫХТУЙЦЕ НЕПАТРЭБНЫЯ ВАМ СТАБІЛЬНЫЯ ПАДРУЧНІКІ І ЗДАВАЙЦЕ ЎПАЎНАВАЖАНЫМ КОГІЗ'а, якія вам на месцы ўплоцяць кошт падручнікаў па цэнах, устаноўленых Наркамгандлем.

КОГІЗ.

ЛЕНІНГРАДСКІ ПЛАНАВЫ ІНСТЫТУТ

АБ'ЯЎЛЯЕ

ПРЫЁМ СТУДЭНТАЎ

НА 1940/41 ВУЧЭБНЫ ГОД

НА ФАКУЛЬТЭТЫ

ПЛАНІРАВАННЯ ПРАМЫСЛОВАСЦІ І ГАРАДСКОЙ ГАСПАДАРКІ.

ІНСТЫТУТ РЫХТУЕ ПЛАНАВІКОЎ - ЭКАНАМІСТАЎ вышэйшай кваліфікацыі.

Тэрмін навучання 4 годы.

Прынятыя забяспечваюцца стыпендыяй і інтэрнатам на агульных падставах.

АДРАС: «Ленинград, Геслеровский пер., д. № 7-а».

БЕЛКААПРОМСОВЕТ

аб'яўляе НАБОР на 3-месячныя КУРСЫ

ПАДРЫХТОЎКІ БУХГАЛТАРАЎ-РЭВІЗОРАЎ ДЛЯ РАБОТЫ Ў АБЛАСНЫХ ПРОМСАЮЗАХ БЕЛКААПРОМСОВЕТА

НА КУРСЫ ПРЫМАЮЦЦА АСОБЫ, ЯКІЯ МАЮЦЬ АДУКАЦЫЮ Ў АБ'ЕМЕ СЯМІГОДКІ І СТАЖ РАБОТЫ БУХГАЛТАРАМ НА САМАСТОЙНЫМ БАЛАНСЕ НЕ МЕНШ ДВУХ ГОД.

Паступаючыя падвяргаюцца іспытам па беларускай мове, палітграмаце, матэматыцы і бухгалтарскаму ўчоту.

КУРСАНТЫ ЗАБЯСПЕЧВАЮЦЦА СТЫПЕНДЫЯЙ у памеры 350—375 руб. у месяц (у залежнасці ад паспяховасці) і кватэрай.

ПАСТУПАЮЧЫЯ ПАВІННЫ ПРАДСТАВІЦЬ НАСТУПНЫЯ ДАКУМЕНТЫ: заяву, пасведчанне аб адукацыі, даведкі аб стажы работы бухгалтарам, аб вызваленні з месца работы, аб стане здароўя, метрыку, аўтабіяграфію і на 60 кап. паштовых марак для адказу.

Пашпарт прад'яўляецца асабіста.

ЗАЯВЫ З ДАКУМЕНТАМІ ПРЫМАЮЦЦА ДА 15 ЖНІЎНЯ ПА АДРАСУ: г. Мінск, Свердлоўская, 81 (памяшканне 20-й сярэдняй школы), ВУЧЭБНА-КУРСАВОМУ КАМБІНАТУ БЕЛКААПРОМСОВЕТА.

Выязджаць на іспыты па выкліку. Праезд на іспыты не аплачваецца.

ДЫРЭКЦЫЯ.

ЛЕНІНГРАДСКІ ХІМІКА-ТЭХНАЛАГІЧНЫ ІНСТЫТУТ МАЛОЧНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ

АБ'ЯЎЛЯЕ

ПРЫЁМ СТУДЭНТАЎ

на 1940/41 вучэбны год.

ІНСТЫТУТ РЫХТУЕ ІНЖЫНЕРАЎ-ТЭХНОЛАГАЎ МАЛОЧНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ. Тэрмін навучання 5 год.

Прыём праводзіцца на аснове агульных правілаў, зацверджаных Камітэтам па справах вышэйшай школы.

ПРЫЁМ ЗАЯЎ ДА 1 ЖНІЎНЯ.

ІСПЫТЫ З 1 ПА 20 ЖНІЎНЯ.

Для паступаючых арганізаваны кансультацыі.

Усе прынятыя забяспечваюцца інтэрнатам (без сям'і) і стыпендыяй на агульных падставах.

ЗАЯВЫ З ДАКУМЕНТАМІ ПАСЫЛАЦЬ ПА АДРАСУ: «ЛЕНИНГРАД, ПУШКИН, УЛ. КОМСОМОЛА, д. № 10, ЛХТИМП».

У АДДЗЕЛ АБ'ЯЎ ЗВАНІЦЕ ПА ТЭЛ. 21-360

ЛЕНІНГРАДСКІ ТЭХНАЛАГІЧНЫ ІНСТЫТУТ УСЕКААПРОМСОВЕТА імені В. М. МОЛАТАВА

АБ'ЯЎЛЯЕ

асенні ПРЫЁМ студэнтаў

на наступныя факультэты:

МЕХАНІЧНЫ—РЫХТУЕ ІНЖЫНЕРАЎ-МЕХАНІКАЎ ПА ТЭХНАЛОГІІ МАШЫНАБУДАЎНІЦТВА;

БУДМАТЭРЫЯЛАЎ — РЫХТУЕ ІНЖЫНЕРАЎ-ТЭХНОЛАГАЎ ПА БУДАЎНІЧЫХ МАТЭРЫЯЛАХ;

ЛЕСАТЭХНІЧНЫ — РЫХТУЕ ІНЖЫНЕРАЎ-ТЭХНОЛАГАЎ ПА МЕХАНІЧНАЙ І ІНЖЫНЕРАЎ-ХІМІКАЎ ПА ХІМІЧНАЙ АПРАЦОЎЦЫ ДРЭВА;

ІНЖЫНЕРНА-ЭКАНАМІЧНЫ — РЫХТУЕ ІНЖЫНЕРАЎ-ЭКАНАМІСТАЎ ПА ГАЛІНАХ: МЕТАЛЫ, БУДМАТЭРЫЯЛЫ, ДРЭВА.

Умовы прыёму згодна ўстаноўленых правілаў.

ПРЫЁМ ЗАЯЎ ДА 1 ЖНІЎНЯ.

ІСПЫТЫ З 1 ПА 20 ЖНІЎНЯ.

Да 1 жніўня ў інстытуце праводзяцца рэгулярныя кансультацыі па прадметах прыёмных іспытаў.

ЗА ДАВЕДКАМІ ЗВЯРТАЦЦА Ў ПРЫЁМНУЮ КАМІСІЮ ІНСТЫТУТА ПА АДРАСУ: «Ленинград 28, Солянов пер., 9-б». Тэлефоны: № Ж—8-05-20, 8-05-21, 8-05-22 даб.

ДА ЎВАГІ ПЛАТНІКАЎ

АКЛАДНЫХ СТРАХАВЫХ ПЛАЦЯЖОЎ

У БАРАНАВІЦКАЙ, БЕЛАСТОЦКАЙ, БРЭСЦКАЙ, ВІЛЕЙСКАЙ І ПІНСКАЙ АБЛАСЦЯХ

Першы тэрмін уносу плацяжоў па абавязковаму акладному страхаванню на 1940 г.

СКОНЧЫЎСЯ 15 ЛІПЕНЯ г. г.

ГРАМАДЗЯНЕ, у якіх застрахаваны БУДЫНКІ, КОНІ І БУЙНАЯ РАГАТАЯ ЖЫВЁЛА,

а таксама ПРАЎЛЕННІ КАЛГАСАЎ,

ПАСПЯШАЙЦЕСЯ ЎНЕСЦІ СТРАХАВЫЯ ПЛАЦЯЖЫ.

За пратэрміноўку ўзносу страхавых плацяжоў НАЛІЧАЕЦЦА З 16 ЛІПЕНЯ г. г. ПЕНЯ: з грамадзян — 0,1 проц., з калгасаў — 0,05 проц. за кожны дзень пратэрміноўкі.

УПРАЎЛЕННЕ ДЗЯРЖАЎНАГА СТРАХАВАННЯ НКФ БССР.

Дзяржаўная інспекцыя па паляўнічаму промыслу ПРЫ СНК БССР

даводзіць ДА ВЕДАМА ПАЛЯЎНІЧЫХ АРГАНІЗАЦЫЙ, ІНСПЕКТАРАЎ ПА ПАЛЯВАННЮ І ЎСІХ ПАЛЯЎНІЧЫХ БССР, што

АСЕННЯЕ ПАЛЯВАННЕ НА ДЗІЧ

у 1940 годзе

на тэрыторыі БССР дазваляецца:

а) на ўсе віды КАЧАК, ГУСЕЙ, ДУПЕЛЯЎ, БЕКАСАЎ, ВАЛЬДШНЕПАЎ (слонак), КАРАСЦЕЛЯЎ, ВАДЗЯНЫХ КУРАЧАК і ўсе віды КУЛІКАЎ з 28 ліпеня да 1 снежня 1940 г.;

б) на ГАЛУБОЎ і ПЕРАПЁЛАЎ з 11 жніўня 1940 г. і да адлёту іх;

в) на ЦЕЦЕРУКОЎ і РАБЧЫКАЎ з 11 жніўня 1940 г. да 1 студзеня 1941 г.;

г) на ГЛУХАРОЎ і БЕЛУЮ КУРАПАТКУ з 1 верасня да 1 кастрычніка 1940 г.

КАТЭГАРЫЧНА ЗАБАРАНЯЕЦЦА:

1. Паляванне на шэрую КУРАПАТКУ і ДРАФУ.

2. Прымяненне гончых сабак для палявання на ЦЕЦЕРУКОЎ, ГЛУХАРА, БЕЛУЮ КУРАПАТКУ, РАБЧЫКАЎ і ПЕРАПЁЛАЎ.

3. Паляванне на тэрыторыі зацверджаных запаведнікаў і заказнікаў.

На сажалках рыбгаса «ВОЛМА», Чэрвеньскага раёна, і азёрах «СУДАБОЛЬ» і «ВЯЛІКАЕ ЮР'ЕВА», Смалявіцкага раёна, ПАЛЯВАННЕ ЗАБАРАНЯЕЦЦА ДА 15 ВЕРАСНЯ 1940 г.

ДЗЯРЖАЎНАЯ ІНСПЕКЦЫЯ ПА ПАЛЯЎНІЧАМУ ПРОМЫСЛУ ПРЫ СНК БССР.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: Мінск, Савецкая, 49. Тэлефоны рэдакцыі: адказнага рэдактара — 20.000 (камутатар), дадатковы 102, намесніка адказнага рэдактара — 25-188, адказнага сакратара — 21.858, прыёмная рэдактара—21.852, літаратурнага сакратарыята—21.846, аддзелаў: партыйнага — 21.856, прапаганды — 21.885, савецка-гандлёвага — 21.899, прамыслова-транспартнага — 20.830, сельскагаспадарчага — 25.189, культуры і школ — 23.955, унутранай інфармацыі — 22-412, рабселькораў і пісем працоўных — 20.844, 21.845, агульны рэдакцыі—21-556, загадчыка выдавецтва — 21.858, выпускаючага — 24.768, карэктарскай — 21.857, бухгалтэрыі выдавецтва і аддзела аб'яў — 21-360.

Уп. Галоўлітбела № Р—1839. Мінск, друкарня «Звязды», Савецкая, 49. К., М., Ш.